

Ročník 1984

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 6

Vydána dne 4. dubna 1984

Cena

OBSAH:

31. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady o státní správě ve školství a zákon České národní rady o školských zařízeních
 32. Zákon Slovenskej národnej rady, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady o štátnej správe v školstve a zákon Slovenskej národnej rady o školských zariadeniach
 33. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí o cestovních náhradách
 34. Vyhláška federálního ministerstva vnitra, kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva vnitra č. 145/1956 Ú. l. (Ú. v.), o provozu na silnicích, ve znění pozdějších předpisů
- O z n á m e n í o vydání obecně závazných právních předpisů

31

Z Á K O N

České národní rady

ze dne 2. dubna 1984,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady o státní správě ve školství a zákon České národní rady o školských zařízeních

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství, ve znění zákona České národní rady č. 49/1982 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o národních výborech a upra-

vuje působnost místních národních výborů ve střediskových obcích, se mění a doplňuje takto:

1. V § 3

se v odstavci 2 za slova „zřizují a zrušují“ vkládají slova „podle stanovené sítě [§ 14 odst. 2 písm. b) a c)]“,

se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Síť škol a školských zařízení se rozumí jejich územní rozmístění s uvedením jejich druhů a typů; u středních škol se v této síti uvádějí studijní nebo učební obory, u středních odborných učilišť, zvláštních odborných učilišť a středisek praktického vyučování též příslušný ústřední orgán a orgán oprávněný zřídit střední odborné učiliště, zvláštní odborné učiliště a středisko praktického vyučování.“

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

2. V § 4 se připojuje odstavec 4, který zní:

„(4) Ředitel střední školy nebo ředitel zvláštního odborného učiliště zřizuje poradní sbor jako svůj poradní orgán. Členy poradního sboru ředitele střední školy nebo ředitele zvláštního odborného učiliště mohou být jen politicky a odborně vyspělí zástupci socialistických organizací (organizací průmyslových, zemědělských, organizací vykonávajících obchodní činnost, organizací poskytujících služby, družstevních organizací, kulturních, uměleckých organizací a společenských organizací). Členy poradního sboru ředitele střední školy nebo ředitele zvláštního odborného učiliště mohou být i zástupci místního národního výboru v sídle školy. Poradní sbor pomáhá řediteli střední školy nebo řediteli zvláštního odborného učiliště zejména při řešení otázek přípravy žáků pro povolání, praktického vyučování, výchovy mimo vyučování a materiálního vybavení škol.“

3. V § 5

se v odstavci 2 vypouštějí slova „základní devítileté školy“,

se v odstavci 3 v první větě vypouštějí slova „nebo základní devítileté školy“.

4. § 6 zní:

„§ 6

Městský národní výbor

(1) Městský národní výbor vykonává mimo působnost, která přísluší místnímu národnímu výboru ve střediskové obci (§ 5 odst. 4), též působnost, která podle § 10 jinak přísluší okresnímu národnímu výboru.

(2) Městský národní výbor dále

- a) zřizuje a zrušuje školská zařízení, která slouží školám jím zřizovaným,
- b) zabezpečuje provoz škol a školských zařízení, která zřizuje.

(3) Městský národní výbor první a druhé kategorie⁴⁾ zřizuje a zrušuje

a) se souhlasem okresního národního výboru městský dům pionýrů a mládeže, městskou stanici mladých techniků, mladých přírodovědců nebo mladých turistů, městské středisko školního stravování, lidovou školu umění a lidovou školu jazyků,

b) se souhlasem krajského národního výboru základní školu při zdravotnickém zařízení, školu v přírodě a dětský domov.

(4) Městský národní výbor první kategorie zřizuje a zrušuje městské pedagogické středisko, městskou pedagogicko-psychologickou poradnu a technické a materiálové středisko.“

5. V § 7

se v odstavci 1 v úvodní větě za slovy „zřizuje a zrušuje“ dvojtečka nahrazuje čárkou a připojují se slova „pokud z § 5 odst. 4 a z § 6 nevyplývá jinak“, v písmenu b) se vypouštějí slova „pokud z § 5 odst. 4 nevyplývá jinak, základní devítiletou školu“ a v písmenu c) se vypouštějí slova „nebo základní devítiletou školu“,

se v odstavci 3 písm. a) na konci připojují slova „a městský národní výbor (§ 6).“

6. V § 8

se vypouštějí slova „základní devítileté školy“ a za slova „pokud z § 5 odst. 4“ se připojují slova „a § 6“.

7. V § 9

se v odstavci 1 v první větě za slova „místní národní výbor (§ 5 odst. 2)“ vkládají slova „a městský národní výbor [§ 6 odst. 2 písm. b)]“,

se v odstavci 2 za slovy „školských zařízení uvedených v § 5 odst. 1“ vyznačuje čárka a vkládají slova „§ 6 odst. 2 písm. a), odst. 3 a 4“.

8. § 10 zní:

„§ 10

Okresní národní výbor rozhoduje o přijetí dítěte do školy, které dovrší šestý rok věku v době od počátku školního roku do konce roku kalendářního, o odložení začátku povinné školní docházky,⁶⁾ o dočasném nebo trvalém osvobození žáka od povinnosti docházet do školy a o jiném způsobu jeho vzdělávání, jestliže žák pro svůj zdravotní stav nemůže tuto povinnost plnit, a o osvobození od povinné školní docházky dítěte, které pro svůj duševní stav není schopno vzdělávání.⁷⁾ Příslušný k rozhodování je okresní národní výbor, v jehož územním obvodu dítě plní povinnou školní docházku nebo tuto povinnost má plnit.“

⁴⁾ § 10 odst. 3 a 4 zákona o národních výborech.

⁶⁾ § 34 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon).

⁷⁾ § 37 školského zákona.

9. V § 11

odstavec 1 zní:

„(1) Krajský národní výbor zřizuje a zrušuje:

- a) střední odborné učiliště, střední odborné učiliště pro mládež vyžadující zvláštní péči, střední odborné učiliště zajišťující pouze teoretické vyučování a zvláštní odborné učiliště, a to pro organizace řízené nebo spravované národními výbory,
- b) gymnázium, střední odbornou školu, konzervatoř, jazykovou školu, školský ústav umělecké výroby a těsnopisný ústav,
- c) základní školu pro žáky smyslově nebo tělesně postižené nebo pro žáky s vadami řeči nebo pro žáky s více vadami nebo pro žáky obtížně vychovatelné, zvláštní školu pro žáky smyslově nebo tělesně postižené nebo pro žáky s vadami řeči nebo pro žáky s více vadami nebo pro žáky obtížně vychovatelné, pomocnou školu, mateřskou školu pro děti smyslově nebo tělesně postižené a mateřskou školu pro děti s vadami řeči,
- d) školská zařízení sloužící školám uvedeným pod písmeny a) až c).“

odstavec 3 zní:

„(3) Krajský národní výbor může zřídit základní školu pro rozvíjení mimořádného nadání a talentů žáků, pokud takovou školu zřizuje ve společné správě se střední školou pro rozvíjení mimořádného nadání a talentů žáků.^{7a)}“

odstavec 4 zní:

„(4) Krajský národní výbor dává souhlas:

- a) ke zřízení nebo zrušení středního odborného učiliště a zvláštního odborného učiliště zřizovaného generálním ředitelem výrobní hospodářské jednotky nebo orgánem, který plní funkci obdobnou funkci generálního ředitele, popřípadě ředitelem hospodářské organizace, určené příslušným ústředním orgánem,
 - b) ke zřízení nebo zrušení střediska praktického vyučování zřizovaného ředitelem (vedoucím) organizace, pro kterou se žáci připravují pro výkon povolání; příslušným je krajský národní výbor, v jehož územním obvodu je nebo má být zřízeno středisko praktického vyučování,
 - c) k ustanovení ředitelů škol uvedených v tomto odstavci a vedoucích středisek praktického vyučování a k jejich uvolnění z funkce.⁸⁾“
- se připouje odstavec 5, který zní:

„(5) Krajský národní výbor

- a) může po projednání s orgánem, který zřídil střední odborné učiliště nebo středisko praktického vyučování, určit v souladu s národohospodářským plánem, že ve středním odborném učilišti nebo středisku praktického vyučování budou připravováni žáci i pro jiné organizace,⁹⁾
- b) může zřídit střední odborné učiliště pro mládež vyžadující zvláštní péči a zvláštní odborné učiliště i pro přípravu mládeže pro dělnická povolání, která nebude připravována pro určitou organizaci,^{9a)}
- c) může zřídit středisko praktického vyučování pro přípravu mládeže vyžadující zvláštní péči i pro potřebu organizací, které neřídí ani nespřavuje, popřípadě pro přípravu mládeže, která nebude připravována pro určité organizace,^{9b)}
- d) určuje střední školy, v nichž budou plnit povinnou školní docházku žáci, kteří úspěšně ukončili základní školu, nemají ukončenou povinnou školní docházku a nebyli přijati ke studiu ve střední škole, do které se přihlásili nebo přihlášku ke studiu ve střední škole nepodalí, ani si nevybrali žádnou školu, kterou jim krajský národní výbor nabídl v rámci volných míst ve středních školách,^{9c)}
- e) vyjadřuje se ke zřízení nebo zrušení středního odborného učiliště, které zajišťuje pouze teoretické vyučování.^{9d)}“

10. § 12 zní:

„§ 12

Krajský národní výbor odborně vede školy a školská zařízení uvedená v § 11.“

11. § 13 zní:

„§ 13

Krajský národní výbor hospodářsky zabezpečuje školy a školská zařízení uvedená v § 11 odst. 1 až 3 a odst. 5 písm. b) a c) a plní úkoly organizace vyplývající z pracovněprávních vztahů pracovníků škol a školských zařízení uvedených v § 11 odst. 1 písm. b) až d), odst. 2 a 3 a odst. 5 písm. b) a c) a učitelů škol uvedených v § 11; ustanovuje ředitele škol a školských zařízení uvedených v § 11 odst. 1 až 3 a odst. 5 písm. b) a vedoucího střediska praktického vyučování uvedeného v § 11 odst. 5 písm. c).“

7a) § 41 školského zákona.

8) § 52 odst. 2 a § 62 odst. 1 školského zákona.

9) § 14 a § 61 odst. 2 školského zákona.

9a) § 30 odst. 3 a § 32 odst. 4 školského zákona.

9b) § 61 odst. 2 školského zákona.

9c) § 19 odst. 2 školského zákona.

9d) § 61 odst. 1 školského zákona.

12. V § 14

se nadpis „**Ministerstvo školství České socialistické republiky**“ předřazuje před číselné označení paragrafu,

odstavec 2 písm. f) zní:

„f) stanoví po projednání s příslušnými ústředními orgány podmínky pro přijímání a studium cizinců ve středních školách,“

se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Ministerstvo školství po projednání se zúčastněnými ústředními orgány stanoví obecně závazným právním předpisem podrobnosti o zřizování, činnosti, organizaci a jednání poradního sboru ředitele střední školy a ředitele zvláštního odborného učiliště.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

13. Za § 14 se vkládá § 14a, který zní:

„§ 14a

Při ministerstvu školství se zřizuje Ústřední poradní sbor pro koordinaci výchovy mládeže pro dělnická povolání. Jeho úkolem je vyjadřovat se k zásadním otázkám výchovy mládeže pro dělnická povolání. Členy tohoto poradního sboru jmenuje ministr školství České socialistické republiky (dále jen „ministr školství“) zpravidla podle návrhů vedoucích ústředních orgánů a krajských národních výborů.“

14. V § 22 se v odstavci 1 vypouštějí slova „nebo základní devítileté školy“.

15. Za § 22 se vkládají § 22a a § 22b, které včetně nadpisu zní:

„**Hodnocení a klasifikace žáků**

§ 22a

(1) Hodnocení a klasifikace žáků základních škol, středních škol a škol pro mládež vyžadující zvláštní péči je součástí jejich výchovy a vzdělávání. Účelem hodnocení a klasifikace je přispívat k odpovědnému vztahu žáka k výchově a vzdělávání v souladu se školskými předpisy. Výsledky hodnocení a klasifikace uvede škola na vysvědčení.

(2) Pravidla hodnocení a klasifikace žáků stanoví ministerstvo školství obecně závazným právním předpisem.

§ 22b

Vysvědčení vydaná školami ve Slovenské socialistické republice platí i v České socialistické republice.“

16. V § 23

se v odstavci 2 v pátém řádku za slova

„středních škol“ vkládají slova „nebo zvláštních odborných učilišť“ a na konci odstavce se tečka nahrazuje středníkem a připojují se slova „jde-li o žáka středního odborného učiliště nebo zvláštního odborného učiliště, po projednání s organizací, pro kterou se žák připravuje.“

se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Výchovná opatření uvedená v odstavci 2 se mohou ukládat do jednoho měsíce ode dne, kdy se o provinění žáka dozvěděl pedagogický pracovník školy příslušný k uložení výchovného opatření, nebo, jde-li o vyloučení ze studia, krajský národní výbor, který školu odborně vede, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy se žák provinění dopustil.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

17. V § 24

se v odstavci 4 slova „základní devítileté školy“ nahrazují slovy „základní školy nebo základní devítileté školy“ a na konci se tečka nahrazuje čárkou a připojuje text „pokud je tato zkouška předepsána. Pro přijetí žáka do středního odborného učiliště je potřebné též vyjádření organizace, pro kterou má být žák připravován.“

se za odstavec 4 vkládají nové odstavce 5 a 6, které zní:

„(5) V případech, kdy žák, který úspěšně ukončil základní školu a nemá ukončenou povinnou školní docházku, nebyl přijat ke studiu ve střední škole, do které se přihlásil nebo přihlášku ke studiu do střední školy nepodal, ani si nevybral žádnou školu, kterou mu krajský národní výbor nabídl v rámci volných míst ve středních školách v kraji, zahájí přijímací řízení z vlastního podnětu ředitel střední školy určené krajským národním výborem, v jehož územním obvodu plní nebo má plnit žák povinnou školní docházku.

(6) Jestliže je to z hlediska přípravy žáka uvedeného v odstavci 5 vhodnější, určí na žádost žáka po vyjádření jeho zákonného zástupce střední školu jiný krajský národní výbor v dohodě s příslušným krajským národním výborem;^{9c} v takovém případě zahájí přijímací řízení z vlastního podnětu ředitel takto určené střední školy.“

dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 7 a 8 a v nově označeném odstavci 7 se za slovo „rozhodnutí“ vkládají slova „podle odstavce 1“.

se připojuje odstavec 9, který zní:

„(9) Ve zvlášť odůvodněných případech může ministr školství pravomocně rozhodnutí o nepřijetí ke studiu ve střední škole zrušit a rozhodnout, že uchazeč se přijímá ke studiu ve

střední škole; pokud jde o střední zdravotnické školy, přísluší tato pravomoc ministru zdravotnictví České socialistické republiky.“

18. V § 26 odst. 1 se za slova „středních škol“ vkládají slova „a zvláštních odborných učilišť“.

19. Za § 26 se vkládají § 26a a § 26b, které včetně nadpisů zní:

„§ 26a

Změna studijního nebo učebního oboru a přestup na jinou školu

(1) V prvním a druhém ročníku studia ve střední škole nebo zvláštním odborném učilišti se umožňuje ze závažných důvodů změna studijního nebo učebního oboru; tuto změnu lze vázat na vykonání rozdílové zkoušky. Přestup na jinou školu téhož druhu se umožňuje ve všech ročnících studia ve střední škole nebo ve zvláštním odborném učilišti.

(2) Změna studijního nebo učebního oboru nebo přestup na jinou školu se povoluje v souladu s plánem přípravy pracovníků pro jednotlivé obory.

(3) Změnu studijního nebo učebního oboru v rámci téže školy povoluje ředitel školy; jde-li o žáka středního odborného učiliště nebo zvláštního odborného učiliště, po projednání s organizací, pro kterou se žák připravuje. Přestup na jinou školu povoluje ředitel školy, do které se žák hlásí, po projednání s ředitelem školy, kterou žák navštěvuje; jde-li o žáka středního odborného učiliště nebo zvláštního odborného učiliště, i s organizací, pro kterou se žák připravuje, a pokud v důsledku přestupu na jinou školu má dojít ke změně této organizace, též v dohodě s organizací, pro kterou se má žák připravovat.^{14a)}

(4) Ministerstvo školství stanoví obecně závazným právním předpisem bližší podmínky o změnách studijního nebo učebního oboru nebo přestupu na jinou školu.

§ 26b

Postup do vyššího ročníku a opakování ročníku

(1) Do vyššího ročníku postupuje žák, který prospěl.

(2) Žák, který neprospěl v období, kdy plní povinnou školní docházku, opakuje ročník.

(3) Žáku, který neprospěl v některém školním roce po splnění povinné školní docházky, může ředitel školy povolit opakování ročníku.

Jde-li o žáka středního odborného učiliště nebo zvláštního odborného učiliště, opakování ročníku povoluje po projednání s organizací, pro kterou se žák připravuje.

(4) Podrobnosti o postupu žáka do vyššího ročníku a o opakování ročníku stanoví ministerstvo školství obecně závazným právním předpisem.“

20. Nadpis části páté zní:

„SPOLEČNÁ, ZÁVĚREČNÁ A ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ“

21. Pod číselné označení § 32 se vkládá nadpis

„Zřizování a správa součástí školy jako mimoškolního výchovného zařízení“

22. Za § 32 se vkládají § 32a, § 32b, § 32c, § 32d a § 32e, které včetně nadpisů zní:

„§ 32a

Vyučovací jazyk

(1) Vyučovacím jazykem je jazyk český nebo slovenský; ve slovenském jazyce se vyučuje ve školách (třídách) určených ministerstvem školství.^{16a)}

(2) Ve školách nebo ve třídách zřízených pro žáky maďarské, německé, polské a ukrajinské (rusínské) národnosti je vyučovacím jazykem jejich mateřský jazyk.^{16a)}

(3) Vyučuje-li se ve škole (třídě) v jiném vyučovacím jazyce než českém nebo slovenském, vyučuje se vždy též jazyku českému nebo slovenskému.

§ 32b

Sdružení rodičů a přátel školy

(1) K zajištění jednotného výchovného působení školy a rodiny a k plnění výchovně vzdělávacích cílů školy spolupracuje škola nebo školské zařízení úzce s rodiči a socialistickými organizacemi.

(2) Národní výbory dbají, aby se při školách a školských zařízeních jimi odborně vedených ustavilo sdružení rodičů a přátel školy (dále jen „sdružení“). Sdružení je socialistickou organizací a ustavuje se na společném shromáždění rodičů a přátel školy.

(3) Úkolem sdružení je pomáhat školám a školským zařízením v jejich výchovně vzdělávací

^{14a)} § 20 odst. 2 školského zákona.

^{16a)} § 3 školského zákona.

práci, přispívat k jejich spojení se životem a prací lidu a aktivně se podílet na jejich zvelebování a napomáhat tak všestrannému rozvoji dětí a žáků.

(4) Národní výbory usměrňují činnost sdružení, jejich spolupráci se školami a školskými zařízeními, poskytují jim metodickou pomoc a a kontrolují hospodaření s prostředky sdružení a správu jejich majetku. V těchto věcech je příslušný národní výbor, který odborně vede školu nebo školské zařízení, při němž je sdružení zřízeno.

(5) Podrobnosti o ustavování a činnosti, jakož i organizaci, hospodaření a zánik sdružení stanoví ministerstvo školství obecně závazným právním předpisem.

§ 32c

Vedlejší hospodářská činnost

(1) Školy a školská zařízení mohou se souhlasem národního výboru, který je odborně vede, vykonávat pro socialistické organizace různé práce a činnosti (dále jen „vedlejší hospodářská činnost“). Vedlejší hospodářská činnost musí být v souladu s významem a zaměřením školy a školského zařízení a s jejich kádrovým, prostorovým a přístrojovým vybavením; nelze ji vykonávat na úkor poslání školy a školského zařízení a jejich úkolů.

(2) Prostředky získané vedlejší hospodářskou činností škol a školských zařízení se využívají pro jejich rozvoj.

(3) Ministerstvo školství stanoví obecně závazným právním předpisem bližší podmínky pro vykonávání vedlejší hospodářské činnosti po projednání s ministerstvem financí České socialistické republiky, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českou plánovací komisí.

§ 32d

Vyučování za úplatu

(1) Občané mohou vyučovat za úplatu (dále jen „soukromé vyučování“), jen pokud jim bylo uděleno povolení; toto povolení uděluje nebo odnímá místní národní výbor, v jehož územním obvodu bude vyučování prováděno.

(2) Podmínky, za kterých se soukromé vyučování povoluje nebo povolení odnímá, výši odměny, jakož i obory, v nichž se může vyučovat, stanoví ministerstvo školství v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, ministerstvem financí České socialistické republiky, ministerstvem vnitra České socialistické republiky, ministerstvem kultury

České socialistické republiky a Českým cenovým úřadem obecně závazným právním předpisem.

§ 32e

Vztah zákona k obecným předpisům o správním řízení

Obecné předpisy o správním řízení^{16b)} se nevztahují na rozhodování podle § 7 odst. 2, § 11 odst. 4, § 23 odst. 1, § 23 odst. 2, nejde-li o rozhodování o podmíněném vyloučení ze studia nebo o vyloučení ze studia, § 24 odst. 5 a 6, jde-li o určení střední školy krajským národním výborem, a § 24 odst. 9.“

23. V § 33

se pod číselné označení paragrafu vkládá nadpis

„Rozsah působnosti zákona“,

se před odstavcem 1 vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Pokud tento zákon nestanoví jinak, vztahují se na základní školy pro mládež vyžadující zvláštní péči ustanovení vztahující se na základní školy, a na střední školy pro mládež vyžadující zvláštní péči ustanovení vztahující se na střední školy.“

dosavadní odstavce 1 a 2 se označují jako odstavce 2 a 3,

se v nově označeném odstavci 2 za slova „školy Sboru národní bezpečnosti“ vkládají slova „a vojsk ministerstva vnitra, školy požární ochrany,“.

24. Pod číselné označení § 34 se vkládá nadpis „Zrušovací ustanovení“.

25. Pod číselné označení § 35 se vkládá nadpis „Účinnost“.

Čl. II

Zákon České národní rady č. 76/1978 Sb., o školských zařízeních, se mění a doplňuje takto:

1. V § 13, § 14 odst. 1 a § 18 odst. 2 se vypouštějí slova „základních devítiletých škol“.

2. V § 11 odst. 2 a § 20 odst. 1 se vypouštějí slova „nebo základní devítileté školy“.

3. V § 26 se vypouštějí slova „do základní devítileté školy“.

4. V § 27 se vypouštějí slova „základní devítileté školy“.

5. Za § 31 se vkládá díl pátý, který včetně nadpisu zní:

^{16b)} Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

„DÍL PÁTÝ

„§ 37a

PŘÍPRAVA PRO PRACOVNÍ UPLATNĚNÍ OBČANŮ
SE ZMĚNĚNOU PRACOVNÍ SCHOPNOSTÍ

§ 31a

(1) Funkcí školských výchovných zařízení plní též zařízení sociální péče, v nichž se občánům se změněnou pracovní schopností poskytuje vzdělání a výcvik pro vhodná pracovní uplatnění podle předpisů o sociálním zabezpečení; tato zařízení mohou plnit též funkci střediska praktického vyučování.⁴⁾

(2) Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky a ministerstvo školství stanoví obecně závazným právním předpisem podrobnosti o vzdělávání a výcviku v těchto zařízeních.“

6. V § 32 se vypouštějí slova „základním devítiletým školám“.

7. V § 33 se za slovy „okresní pedagogicko-psychologické poradny“ vyznačuje čárka a vkládají slova „městské pedagogicko-psychologické poradny“.

8. V § 34 se vypouštějí slova „základní devítileté školy“.

9. Za § 35 se vkládá § 35a, který včetně nadpisu zní:

„§ 35a

Městská pedagogicko-psychologická poradna

Městská pedagogicko-psychologická poradna plní úkoly okresní pedagogicko-psychologické poradny v územním obvodu městského národního výboru.“

10. V § 36

se v odstavci 1 za slovo „problémy“ vkládají slova „děti a“ a za slova „okresním pedagogicko-psychologickým poradnám“ se vkládají slova „a městským pedagogicko-psychologickým poradnám“.

se v odstavci 2 za slova „okresních pedagogicko-psychologických poraden“ vkládají slova „a městských pedagogicko-psychologických poraden“.

11. V § 37 odst. 3 se vypouštějí slova „a na základních devítiletých školách“.

12. Za § 37 se vkládá § 37a, který včetně nadpisu zní:

Městské pedagogické středisko

Městské pedagogické středisko plní úkoly okresního pedagogického střediska v územním obvodu městského národního výboru.“

13. V § 38

se v odstavci 1 na konci připojují slova „a městských pedagogických středisek“.

se v odstavci 3 za slova „okresních pedagogických středisek“ vkládají slova „a městských pedagogických středisek“.

14. V § 41

se v odstavci 2 za slovy „okresní střediska školního stravování“ vyznačuje čárka a vkládají slova „městská střediska školního stravování“.

se připojuje odstavec 4, který zní:

„(4) Městské středisko školního stravování plní v územním obvodu městského národního výboru úkoly okresního střediska školního stravování.“

15. V § 45

se v odstavci 5 tečka na konci věty nahrazuje čárkou a připojují se slova „jakož i pokusné ověřování dalších školských zařízení.“

se za odstavec 5 připojují odstavce 6 a 7, které zní:

„(6) Ministerstvo školství obecně závazným právním předpisem určí školská zařízení, ve kterých mají pedagogičtí pracovníci postavení učitele.“

(7) Ministerstvo školství může určit druhy školských zařízení, které lze slučovat a jaké bude jejich organizační postavení; o slučování těchto školských zařízení rozhoduje krajský národní výbor se souhlasem národních výborů, které školská zařízení zřídily.“

Čl. III

Zrušuje se položka č. 26 přílohy B zákona České národní rady č. 146/1971 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o národních výborech a upravuje působnost národních výborů na některých úsecích státní správy.

Čl. IV

Předsednictvo České národní rady se zmocňuje, aby vyhlásilo ve Sbírce zákonů úplné znění

1. zákona České národní rady č. 77/1978 Sb.,

⁴⁾ § 37 a 38 zákona České národní rady č. 129/1975 Sb., o působnosti orgánů ČSR v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 32/1983 Sb.) a § 61 školského zákona.

o státní správě ve školství, jak vyplývá ze změn a doplňků provedených pozdějšími zákony,

2. zákona České národní rady č. 76/1978 Sb., o školských zařízeních, jak vyplývá ze změn a doplňků provedených tímto zákonem.

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 1984 s výjimkou čl. I bod 17, který nabývá účinnosti dnem vyhlášení zákona.

Kempný v. r.

Adamec v. r.

32

Z Á K O N

Slovenskej národnej rady

z 2. apríla 1984,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady o štátnej správe v školstve a zákon Slovenskej národnej rady o školských zariadeniach

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon Slovenskej národnej rady č. 79/1978 Zb. o štátnej správe v školstve v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 52/1982 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa zákon o národných výboroch a upravuje pôsobnosť miestnych národných výborov v strediskových obciach, sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 3

v odseku 2 sa za slová „zriaďujú a zrušujú“ vkladajú slová „podľa ustanovenej siete [§ 14 ods. 2 písm. b) a c)]“,

za odsek 2 sa vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

„(3) Sieťou škôl a školských zariadení sa rozumie ich územné rozmiestnenie s uvedením ich druhov a typov; pri stredných školách sa v tejto sieti uvádzajú študijné alebo učebné odbory, pri stredných odborných učilištiach, osobitných odborných učilištiach a strediskách praktického vyučovania aj príslušný ústredný orgán a orgán oprávnený zriadiť stredné odborné učilište, osobitné odborné učilište a stredisko praktického vyučovania.“

Doterajšie odseky 3 a 4 sa označujú ako odseky 4 a 5.

2. V § 4 sa pripája odsek 4, ktorý znie:

„(4) Riaditeľ strednej školy a riaditeľ osobitného odborného učilišta zriaďuje poradný zbor ako

svoj poradný orgán. Členmi poradného zboru riaditeľa strednej školy a poradného zboru riaditeľa osobitného odborného učilišta môžu byť len politici a odborne vospeli zástupcovia socialistických organizácií (priemyselných a poľnohospodárskych organizácií, organizácií vykonávajúcich obchodnú činnosť, organizácií poskytujúcich služby, družstevných organizácií, kultúrnych a umeleckých organizácií a spoločenských organizácií). Členmi poradného zboru riaditeľa strednej školy a poradného zboru riaditeľa osobitného odborného učilišta môžu byť aj zástupcovia miestneho národného výboru v sídle školy. Poradný zbor pomáha riaditeľovi strednej školy alebo riaditeľovi osobitného odborného učilišta najmä pri riešení otázok prípravy žiakov na povolanie, praktického vyučovania, výchovy mimo vyučovania a materiálneho vybavenia škôl.“

3. V § 5

v odseku 2 sa vypúšťajú slová „základnej deväťročnej školy“.

v odseku 3 v prvej vete sa vypúšťajú slová „alebo základnej deväťročnej školy“.

4. § 6 znie:

„§ 6

Mestský národný výbor

(1) Mestský národný výbor vykonáva okrem pôsobnosti, ktorá patrí miestnemu národnému výboru v strediskovej obci (§ 5 ods. 4), aj pôsobnosť,

ktorá podľa § 10 inak patrí okresnému národnému výboru.

(2) Mestský národný výbor ďalej

- a) zriaďuje a zrušuje školské zariadenia slúžiace školám, ktoré zriaďuje,
- b) zabezpečuje prevádzku škôl a školských zariadení, ktoré zriaďuje.

(3) Mestský národný výbor prvej a druhej kategórie⁴⁾ zriaďuje a zrušuje

- a) so súhlasom okresného národného výboru mestský dom pionierov a mládeže, mestskú stanicu mladých technikov, mladých prírodovedcov alebo mladých turistov, mestské stredisko školského stravovania, ľudovú školu umenia a ľudovú školu jazykov,
- b) so súhlasom krajského národného výboru základnú školu pri zdravotníckom zariadení, školu v prírode a detský domov.

(4) Mestský národný výbor prvej kategórie zriaďuje a zrušuje mestské pedagogické stredisko, mestskú pedagogicko-psychologickú poradňu a technické a materiálové stredisko.“

5. V § 7

v odseku 1 v úvodnej vete sa za slovami „zriaďuje a zrušuje“ dvojbodka nahrádza čiarkou a pripájajú sa slová „pokiaľ z § 5 ods. 4 a z § 6 nevyplýva inak“, v písmene b) sa vypúšťajú slová „pokiaľ z § 5 ods. 4 nevyplýva inak, základnú deväťročnú školu,“ a v písmene c) sa vypúšťajú slová „alebo základnú deväťročnú školu“,

v odseku 3 písm. a) sa na konci pripájajú slová „a mestský národný výbor (§ 6)“,

6. V § 8 sa vypúšťajú slová „základnej deväťročnej školy“ a za slová „pokiaľ z § 5 ods. 4“ sa pripájajú slová „a § 6“.

7. V § 9

v odseku 1 v prvej vete sa za slová „miestny národný výbor (§ 5 ods. 2)“ vkladajú slová „a mestský národný výbor (§ 6 ods. 2 písm. b)“,

v odseku 2 sa za slová „školských zariadení uvedených v § 5 ods. 1“ dopĺňa čiarka a vkladajú sa slová „§ 6 ods. 2 písm. a), ods. 3 a 4“.

8. § 10 znie:

„§ 10

Okresný národný výbor rozhoduje o prijatí dieťaťa do školy, ktoré dovŕši šiesty rok veku v čase od začiatku školského roka do konca kalendárneho roka, o odložení začiatku povinnej školskej dochádzky,⁶⁾ o dočasnom alebo trvalom oslobodení žiaka od povinnosti dochádzať do školy a o inom spôsobe jeho vzdelávania, ak žiak pre svoj zdra-

votný stav nemôže túto povinnosť plniť, a o oslobodení od povinnej školskej dochádzky dieťaťa, ktoré pre svoj duševný stav nie je schopné vzdelávať sa.⁷⁾ Príslušným na rozhodovanie je okresný národný výbor, v územnom obvode ktorého dieťa plní povinnú školskú dochádzku alebo túto povinnosť má plniť.“

9. V § 11

odsek 1 znie:

„(1) Krajský národný výbor zriaďuje a zrušuje

- a) stredné odborné učilište, stredné odborné učilište pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť, stredné odborné učilište zabezpečujúce iba teoretické vyučovanie a osobitné odborné učilište, a to pre organizácie riadené alebo spravované národnými výbormi,
- b) gymnázium, strednú odbornú školu, konzervatórium, jazykovú školu, školský ústav umeleckej výroby a stenografický ústav,
- c) základnú školu pre zmyslovo alebo telesne postihnutých žiakov alebo pre žiakov s chybami reči alebo pre žiakov s viacerými chybami alebo pre ťažko vychovateľných žiakov, osobitnú školu pre zmyslovo alebo telesne postihnutých žiakov alebo pre žiakov s chybami reči alebo pre žiakov s viacerými chybami alebo pre ťažko vychovateľných žiakov, pomocnú školu, materskú školu pre deti zmyslovo alebo telesne postihnuté a materskú školu pre deti s chybami reči,
- d) školské zariadenia slúžiace školám uvedeným pod písmenami a) až c).“

odsek 3 znie:

„(3) Krajský národný výbor môže zriadiť základnú školu pre rozvíjanie mimoriadneho nadania a talentu žiakov, ak takúto školu zriaďuje v spoločnej správe so strednou školou pre rozvíjanie mimoriadneho nadania a talentu žiakov.^{7a)}“

odsek 4 znie:

„(4) Krajský národný výbor dáva súhlas

- a) na zriadenie alebo zrušenie stredného odborného učilišťa a osobitného odborného učilišťa zriaďovaného generálnym riaditeľom výrobnjej hospodárskej jednotky alebo orgánom, ktorý plní funkciu obdobnú funkcií generálneho riaditeľa, prípadne riaditeľom hospodárskej organizácie určenej príslušným ústredným orgánom,
- b) na zriadenie alebo zrušenie strediska praktického vyučovania zriaďovaného riaditeľom (vedúcim) organizácie, pre ktorú sa žiaci pripravujú na výkon povolania; príslušným je krajský národný výbor, v územnom obvode

⁴⁾ § 10 ods. 3 a 4 zákona o národných výboroch.

⁶⁾ § 34 ods. 1 zákona č. 29/1984 Zb. o sústave základných a stredných škôl (školský zákon).

⁷⁾ § 37 školského zákona.

^{7a)} § 41 školského zákona.

ktorého je alebo má byť zriadené stredisko praktického vyučovania,

- c) na ustanovenie riaditeľov škôl uvedených v tomto odseku a vedúcich stredísk praktického vyučovania a na ich uvoľnenie z funkcie.⁸⁾“

pripája sa odsek 5, ktorý znie:

„(5) Krajský národný výbor

- a) môže po prerokovaní s orgánom, ktorý zriadil stredné odborné učilište alebo stredisko praktického vyučovania, určiť v súlade s národnohospodárskym plánom, že v strednom odbornom učilišti alebo stredisku praktického vyučovania sa budú pripravovať žiaci i pre iné organizácie,⁹⁾
- b) môže zriadiť stredné odborné učilište pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť a osobitné odborné učilište i na prípravu mládeže na robotnícke povolania, ktorá sa nebude pripravovať pre určitú organizáciu,^{9a)}
- c) môže zriadiť stredisko praktického vyučovania na prípravu mládeže vyžadujúcu osobitnú starostlivosť i pre potrebu organizácií, ktoré neriadi ani nespravuje, prípadne na prípravu mládeže, ktorá sa nebude pripravovať pre určité organizácie,^{9b)}
- d) určuje stredné školy, v ktorých budú plniť povinnú školskú dochádzku žiaci, ktorí úspešne skončili základnú školu, nemajú skončenú povinnú školskú dochádzku a neboli prijatí na štúdium na strednej škole, na ktorú sa prihlásili alebo prihlášku na štúdium na strednej škole nepodali, ani si nevybrali žiadnu školu, ktorú im krajský národný výbor ponúkol v rámci voľných miest v stredných školách,^{9c)}
- e) vyjadruje sa k zriadeniu alebo zrušeniu stredného odborného učilišťa, ktoré zabezpečuje iba teoretické vyučovanie.^{9d)}“

10. § 12 znie:

„§ 12

Krajský národný výbor odborne vedie školy a školské zariadenia uvedené v § 11.“

11. § 13 znie:

„§ 13

Krajský národný výbor hospodársky zabezpečuje školy a školské zariadenia uvedené v § 11 ods. 1 až 3 a ods. 5 písm. b) a c) a plní úlohy organizácie vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov pracovníkov škôl a školských zariadení uve-

dených v § 11 ods. 1 písm. b) až d), ods. 2 a 3 a ods. 5 písm. b) a c) a učiteľov škôl uvedených v § 11; ustanovuje riaditeľov škôl a školských zariadení uvedených v § 11 ods. 1 až 3 a ods. 5 písm. b) a vedúceho strediska praktického vyučovania uvedeného v § 11 ods. 5 písm. c)“.

12. V § 14

sa nadpis „**Ministerstvo školstva Slovenskej socialistickej republiky**“ predačuje pred číselné označenie paragrafu,

odsek 2 písm. f) znie:

„f) ustanovuje po prerokovaní s príslušnými ústrednými orgánmi podmienky na prijímanie a štúdium cudzincov na stredných školách,“

za odsek 2 vkladá sa nový odsek 3, ktorý znie:

„(3) Ministerstvo školstva po prerokovaní so zúčastnenými ústrednými orgánmi ustanovuje všeobecne záväzným právnym predpisom podrobnosti o zriaďovaní, činnosti, organizácii a o rokovaní poradného zboru riaditeľa strednej školy a poradného zboru riaditeľa osobitného odborného učilišťa.“

Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 4.

13. Za § 14 sa vkladá § 14a, ktorý znie:

„§ 14a

Pri ministerstve školstva sa zriaďuje Ústredný poradný zbor pre koordináciu výchovy mládeže na robotnícke povolania. Jeho úlohou je vyjadrovať sa k zásadným otázkam výchovy mládeže na robotnícke povolania. Členov tohto poradného zboru vymenúva minister školstva Slovenskej socialistickej republiky (ďalej len „minister školstva“) spravidla podľa návrhov vedúcich ústredných orgánov a krajských národných výborov.“

14. V § 22 sa v odseku 1 vypúšťajú slová „alebo základnej deväťročnej školy“.

15. Za § 22 sa vkladajú § 22a a § 22b, ktoré vrátane nadpisu znejú:

„Hodnotenie a klasifikácia žiakov

§ 22a

(1) Hodnotenie a klasifikácia žiakov základných škôl, stredných škôl a škôl pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť je súčasťou ich výchovy a vzdelávania. Účelom hodnotenia a klasifikácie je prispievať k zodpovednému vzťahu žiakov k výchove a vzdelávaniu v súlade so školskými predpismi. Výsledky hodnotenia a klasifikácie uvedie škola na vysvedčení.

⁸⁾ § 52 ods. 2 a § 62 ods. 1 školského zákona.

⁹⁾ § 14 a § 61 ods. 2 školského zákona.

^{9a)} § 30 ods. 3 a § 32 ods. 4 školského zákona.

^{9b)} § 61 ods. 2 školského zákona.

^{9c)} § 19 ods. 2 školského zákona.

^{9d)} § 61 ods. 1 školského zákona.

[2] Pravidla hodnocení a klasifikace žiaků ustanovuje ministerstvo školstva všeobecne záväzným právnym predpisom.

§ 22b

Vysvedčenia vydané školami v Českej socialistickej republike platia i v Slovenskej socialistickej republike.“

16. V § 23

v odseku 2 v šiestom riadku sa za slová „stredných škôl“ vkladajú slová „alebo osobitných odborných učilišť“, na konci odseku 2 sa bodka nahrádza bodkočiarkou a pripájajú sa slová „ak ide o žiaka stredného odborného učilišťa alebo osobitného odborného učilišťa po prerokovaní s organizáciou, pre ktorú sa žiak pripravuje.“,

za odsek 2 sa vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

„[3] Výchovné opatrenia uvedené v odseku 2 sa môžu ukladať do jedného mesiaca od dňa, keď sa o previnení žiaka dozvedel pedagogický pracovník školy príslušný na uloženie výchovného opatrenia, alebo ak ide o vylúčenie zo štúdia, krajský národný výbor, ktorý školu odborne vedie, najneskoršie však do jedného roka od dňa, keď sa žiak dopustil previnenia.“

Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 4.

17. V § 24

v odseku 4 sa slová „základnej deväťročnej školy“ nahrádzajú slovami „základnej školy alebo základnej deväťročnej školy“ a na konci sa bodka nahrádza čiarkou a pripája text „ak je táto skúška predpísaná. Pre prijatie žiaka na stredné odborné učilište je potrebné aj vyjadrenie organizácie, pre ktorú sa má žiak pripravovať.“,

za odsek 4 sa vkladajú nové odseky 5 a 6, ktoré znejú:

„[5] V prípadoch, keď žiak, ktorý úspešne skončil základnú školu a nemá skončenú povinnú školskú dochádzku, nebol prijatý na štúdium na strednej škole, na ktorú sa prihlásil, alebo prihlášku na štúdium na strednej škole nepodal, ani si nevybral žiadnu školu, ktorú mu krajský národný výbor ponúkol v rámci voľných miest na stredných školách v kraji, prijímacie konanie začne na vlastný podnet riaditeľ strednej školy určenej krajským národným výborom, v územnom obvode ktorého žiak plní alebo má plniť povinnú školskú dochádzku.

[6] Ak je to z hľadiska prípravy žiaka uvedeneho v odseku 5 vhodnejšie, určí na žiadosť žiaka po vyjadrení jeho zákonného zástupcu strednú školu iný krajský národný výbor po dohode s príslušným krajským národným výborom;^{9c)} v takomto

prípade začne prijímacie konanie na vlastný podnet riaditeľ takto určenej strednej školy.“,

doterajšie odseky 5 a 6 sa označujú ako odseky 7 a 8 a v novooznačenom odseku 7 sa za slovo „rozhodnutiu“ vkladajú slová „podľa odseku 1“,

sa pripája odsek 9, ktorý znie:

„[9] V osobitne odôvodnených prípadoch môže minister školstva právoplatné rozhodnutie o neprijatí na štúdium na strednej škole zrušiť a rozhodnúť, že uchádzač sa prijíma na štúdium na strednej škole; ak ide o stredné zdravotnícke školy, patrí táto právomoc ministrovi zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky.“

18. V § 26 ods. 1 sa za slová „stredných škôl“ vkladajú slová „a osobitných odborných učilišť“.

19. Za § 26 sa vkladajú § 26a a § 26b, ktoré vrátane nadpisov znejú:

„§ 26a

Zmena študijného alebo učebného odboru a prestup na inú školu

[1] V prvom i druhom ročníku štúdia na strednej škole alebo na osobitnom odbornom učilišti sa umožňuje zo závažných dôvodov zmena študijného alebo učebného odboru; túto zmenu možno viazať na vykonanie rozdielovej skúšky. Prestup na inú školu rovnakého druhu sa umožňuje vo všetkých ročníkoch štúdia na strednej škole alebo v osobitnom odbornom učilišti.

[2] Zmena študijného alebo učebného odboru alebo prestup na inú školu sa povoľuje v súlade s plánom prípravy pracovníkov pre jednotlivé odbory.

[3] Zmenu študijného alebo učebného odboru v rámci tej istej školy povoľuje riaditeľ školy; ak ide o žiaka stredného odborného učilišťa alebo osobitného odborného učilišťa, zmena sa povoľuje po prerokovaní s organizáciou, pre ktorú sa žiak pripravuje. Prestup na inú školu povoľuje riaditeľ školy, na ktorú sa žiak hlási, po prerokovaní s riaditeľom školy, ktorú žiak navštevuje; ak ide o žiaka stredného odborného učilišťa alebo osobitného odborného učilišťa, prestup sa prerokuje aj s organizáciou, pre ktorú sa žiak pripravuje; ak v dôsledku prestupu na inú školu má dôjsť k zmene tejto organizácie, prestup sa uskutoční aj po dohode s organizáciou, pre ktorú sa má žiak pripravovať.^{14a)}

[4] Ministerstvo školstva ustanovuje všeobecne záväzným právnym predpisom podrobnejšie podmienky zmien študijného alebo učebného odboru alebo prestupu na inú školu.

^{14a)} § 20 ods. 2 školského zákona.

§ 26b

Postup do vyššieho ročníka a opakovanie ročníka

(1) Do vyššieho ročníka postupuje žiak, ktorý prospel.

(2) Žiak, ktorý neprospel v čase, keď plní povinnú školskú dochádzku, opakuje ročníka.

(3) Žiakovi, ktorý neprospel v niektorom školskom roku po splnení povinnej školskej dochádzky, môže riaditeľ školy povoliť opakovanie ročníka. Ak ide o žiaka stredného odborného učilišťa alebo osobitného odborného učilišťa, opakovanie ročníka povoľuje po prerokovaní s organizáciou, pre ktorú sa žiak pripravuje.

(4) Podrobnosti o postupe žiaka do vyššieho ročníka a o opakovaní ročníka ustanovuje ministerstvo školstva všeobecne záväzným právnym predpisom.^{16a}

20. Nadpis piatej časti znie:

„SPOLOČNÉ, ZÁVEREČNÉ A ZRUŠOVACIE USTANOVENIA“.

21. Pod číselné označenie § 32 sa vkladá nadpis „Zriaďovanie a správa súčasti školy ako mimoškolského výchovného zariadenia“.

22. Za § 32 sa vkladajú § 32a, § 32b, § 32c, § 32d a § 32e, ktoré vrátane nadpisov znejú:

„§ 32a

Vyučovací jazyk

(1) Vyučovacím jazykom je jazyk slovenský alebo český; v českom jazyku sa vyučuje v školách (triedach) určených ministerstvom školstva.^{16a})

(2) V školách alebo triedach zriadených pre žiakov maďarskej, nemeckej, poľskej a ukrajinskej (rusínskej) národnosti je vyučovacím jazykom ich materinský jazyk.^{16a})

(3) Ak sa v škole (triede) vyučuje v inom vyučovacom jazyku ako v slovenskom alebo českom, vyučuje sa vždy aj jazyk slovenský alebo český.

§ 32b

Združenie rodičov a priateľov školy

(1) Na zabezpečenie jednotného výchovného pôsobenia školy a rodiny a na plnenie výchovno-vzdelávacích cieľov školy spolupracuje škola alebo školské zariadenie úzko s rodičmi a socialistickými organizáciami.

(2) Národné výbory dbajú na to, aby sa pri školách a školských zariadeniach, ktoré odborne

vedú, ustanovilo združenie rodičov a priateľov školy (ďalej len „združenie“). Združenie je socialistickou organizáciou a ustanovuje sa na spoločnom zhromaždení rodičov a priateľov školy.

(3) Úlohou združenia je pomáhať školám a školským zariadeniam v ich výchovno-vzdelávacej práci, prispievať k ich spojeniu so životom a prácou ľudu, aktívne sa podieľať na ich zveľadovaní, a tým napomáhať všestranný rozvoj detí a žiakov.

(4) Národné výbory usmerňujú činnosť združení, ich spoluprácu so školami a školskými zariadeniami, poskytujú im metodickú pomoc a kontrolujú hospodárenie s prostriedkami združení a správu ich majetku. V týchto veciach je príslušný národný výbor, ktorý odborne vedie školu alebo školské zariadenie, pri ktorom je združenie zriadené.

(5) Podrobnosti o ustanovovaní a činnosti, ako aj organizáciu, hospodárenie a zánik združenia ustanovuje ministerstvo školstva všeobecne záväzným právnym predpisom.

§ 32c

Vedľajšia hospodárska činnosť

(1) Školy a školské zariadenia môžu so súhlasom národného výboru, ktorý ich odborne vedie, vykonávať pre socialistické organizácie rôzne práce a činnosti (ďalej len „vedľajšia hospodárska činnosť“). Vedľajšia hospodárska činnosť musí byť v súlade s významom a zameraním školy a školského zariadenia a s ich kádrovým, priestorovým a prístrojovým vybavením; nemožno ju vykonávať na úkor poslania školy, školského zariadenia a ich úloh.

(2) Prostriedky získané vedľajšou hospodárskou činnosťou škôl a školských zariadení sa využívajú na ich rozvoj.

(3) Ministerstvo školstva ustanovuje všeobecne záväzným právnym predpisom podrobnejšie podmienky na vykonávanie vedľajšej hospodárskej činnosti po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej socialistickej republiky, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenskou plánovacou komisiou.

§ 32d

Vyučovanie za odplatu

(1) Občania môžu vyučovať za odplatu (ďalej len „súkromné vyučovanie“) len vtedy, keď sa im udelilo povolenie; toto povolenie udeľuje alebo odníma miestny národný výbor, v územnom obvode ktorého sa bude vyučovanie uskutočňovať.

(2) Podmienky, za ktorých sa súkromné vyučovanie povoľuje alebo povolenie odníma, výšku

^{16a}) § 3 školského zákona.

odmeny, ako aj odbory, v ktorých sa môže vyučovať, ustanovuje ministerstvo školstva po dohode s Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky, Ministerstvom financií Slovenskej socialistickej republiky, Ministerstvom vnútra Slovenskej socialistickej republiky, Ministerstvom kultúry Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským cenovým úradom všeobecne záväzným právnym predpisom.

§ 32e

Vzťah zákona k všeobecným predpisom o správnom konaní

Všeobecné predpisy o správnom konaní^{16b)} sa nevzťahujú na rozhodovanie podľa § 7 ods. 2, § 11 ods. 4, § 23 ods. 1, § 23 ods. 2, ak nejde o rozhodovanie o podmienčnom vylúčení zo štúdia alebo o vylúčení zo štúdia, § 24 ods. 5 a 6, ak ide o určenie strednej školy krajským národným výborom, a § 24 ods. 9.“

23. V § 33

pod číselné označenie paragrafu sa vkladá nadpis

„Rozsah pôsobnosti zákona“

pred odsek 1 sa vkladá nový odsek 1, ktorý znie:

„(1) Ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na základné školy pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť ustanovenia vzťahujúce sa na základné školy, a na stredné školy pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť ustanovenia vzťahujúce sa na stredné školy.“

doterajšie odseky 1 a 2 sa označujú ako odseky 2 a 3,

v novo označenom odseku 2 sa za slová „školy Zboru národnej bezpečnosti“ vkladajú slová „a vojsk ministerstva vnútra, školy požiarnej ochrany.“

24. Pod číselné označenie § 34 sa vkladá nadpis

„Zrušovacie ustanovenie“

25. Pod číselné označenie § 35 sa vkladá nadpis

„Účinnosť“

Čl. II

Zákon Slovenskej národnej rady č. 78/1978 Zb. o školských zariadeniach sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 13, § 14 ods. 1 a § 16 ods. 2 sa vypúšťajú slová „základných deväťročných škôl“.

2. V § 11 ods. 2 a § 20 ods. 1 sa vypúšťajú slová „alebo základnej deväťročnej školy“.

3. V § 26 sa vypúšťajú slová „do základnej deväťročnej školy“.

4. V § 27 sa vypúšťajú slová „základnej deväťročnej školy“.

5. Za § 31 sa vkladá piaty diel, ktorý vrátane nadpisu znie:

„PIATY DIEĽ“**PRÍPRAVA NA PRACOVNÉ UPĽATNENIE OBČANOV SO ZMENENOU PRACOVNOU SCHOPNOSŤOU**

§ 31a

(1) Funkciu školských výchovných zariadení plnia aj zariadenia sociálnej starostlivosti, v ktorých sa občanom so zmenenou pracovnou schopnosťou poskytuje vzdelanie a výcvik na vhodné pracovné uplatnenie podľa predpisov o sociálnom zabezpečení; tieto zariadenia môžu plniť aj funkciu strediska praktického vyučovania.⁴⁾

(2) Ministerstvo práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a ministerstvo školstva ustanovujú všeobecne záväzným právnym predpisom podrobnosti o vzdelávaní a výcviku v týchto zariadeniach.“

6. V § 32 sa vypúšťajú slová „základným deväťročným školám“.

7. V § 33 sa za slová „okresné pedagogicko-psychologické poradne“ dopĺňa čiarka a vkladajú sa slová „mestské pedagogicko-psychologické poradne“.

8. V § 34 sa vypúšťajú slová „základné deväťročnej školy“.

9. Za § 35 sa vkladá § 35a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 35a“**Mestská pedagogicko-psychologická poradňa**

Mestská pedagogicko-psychologická poradňa plní úlohy okresnej pedagogicko-psychologickej poradne v územnom obvode mestského národného výboru.“

10. V § 36

v odseku 1 sa za slovo „problémy“ vkladajú slová „detí a“ a za slová „okresným pedagogicko-psychologickým poradiam“ sa vkladajú slová „a mestským pedagogicko-psychologickým poradiam“.

^{16b)} Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní [správny poriadok].

⁴⁾ Zákon Slovenskej národnej rady č. 132/1975 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (úplné znenie č. 36/1983 Zb.) a § 61 školského zákona.

v odseku 2 sa za slová „okresných pedagogicko-psychologických poradní“ vkladajú slová „a mestských pedagogicko-psychologických poradní“.

11. V § 37 ods. 3 sa vypúšťajú slová „a na základných deväťročných školách“.

12. Za § 37 sa vkladá § 37a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 37a

Mestské pedagogické stredisko

Mestské pedagogické stredisko plní úlohy okresného pedagogického strediska v územnom obvode mestského národného výboru.“

13. V § 38

v odseku 1 sa na konci pripájajú slová „a mestských pedagogických stredísk“,

v odseku 3 sa za slová „okresných pedagogických stredísk“ vkladajú slová „a mestských pedagogických stredísk“.

14. V § 41

v odseku 2 sa za slová „okresné strediská školského stravovania“ dopĺňa čiarka a vkladajú slová „mestské strediská školského stravovania“,

sa pripája odsek 4, ktorý znie:

„(4) Mestské stredisko školského stravovania plní v územnom obvode mestského národného výboru úlohy okresného strediska školského stravovania.“

15. V § 45

v odseku 5 sa bodka na konci vety nahrádza čiarkou a pripájajú slová „ako aj pokusné overovanie ďalších školských zariadení“,

za odsek 5 sa pripájajú odseky 6 a 7, ktoré znejú:

„(6) Ministerstvo školstva všeobecne záväzným právnym predpisom určí školské zariadenia, v ktorých majú pedagogickí pracovníci postavenie učiteľa.

(7) Ministerstvo školstva môže určiť druhy školských zariadení, ktoré možno zlučovať a aké bude ich organizačné postavenie; o zlučovaní týchto školských zariadení rozhoduje krajský národný výbor so súhlasom národných výborov, ktoré školské zariadenia zriadili.“

Čl. III

Zrušuje sa položka č. 25 prílohy D zákona Slovenskej národnej rady č. 159/1971 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa zákon o národných výboroch a upravuje pôsobnosť národných výborov na niektorých úsekoch štátnej správy.

Čl. IV

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady sa splnomocňuje, aby vyhlásilo v Zbierke zákonov úplné znenie

1. zákona Slovenskej národnej rady č. 79/1978 Zb. o štátnej správe v školstve, ako vyplýva zo zmien a doplnkov vykonaných neskoršími zákonmi,

2. zákona Slovenskej národnej rady č. 78/1978 Zb. o školských zariadeniach, ako vyplýva zo zmien a doplnkov vykonaných týmto zákonom.

Čl. V

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. septembrom 1984 okrem čl. I bodu 17, ktorý nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia zákona.

Šalgovič v. r.

Colotka v. r.

33

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 27. února 1984

o cestovních náhradách

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky a Ústřední radou odborů:

Č Á S T I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

[1] Touto vyhláškou se upravují náhrady cestovních, stěhovacích a jiných výdajů a některé další náhrady při tuzemských pracovních cestách, při přeložení na pracoviště v jiné obci, při přijetí, při některých pracích vyplývajících ze zvláštní povahy povolání a v dalších případech uvedených ve vyhlášce.

[2] Vyhláška se vztahuje

- a) na pracovníky v pracovním (učebním) poměru,
- b) na členy výrobních družstev a členy jednotlivých zemědělských družstev,
- c) na pracovníky činné na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, je-li poskytování náhrad mezi organizací a pracovníkem dohodnuto nebo jestliže to stanoví zvláštní předpisy,
- d) na příslušníky ozbrojených sil z povolání přidělené k civilním orgánům a organizacím, jde-li o jejich úkony v zájmu těchto orgánů a organizací,
- e) na osoby, o kterých to stanoví zvláštní předpisy.

§ 2

[1] Výdaji podle této vyhlášky se rozumí rozdíl mezi pravidelnými výdaji pracovníka a

nutnými vyššími výdaji, které pracovníku vznikají v souvislosti s úkony uvedenými v § 1 odst. 1.

[2] Pravidelným pracovištěm (pracovišti) pracovníka pro účely této vyhlášky je organizační jednotka (jednotky) organizace (závod, provoz apod.) sjednaná jako místo výkonu práce v pracovní smlouvě, popřípadě jinak určená organizací. Jestliže jako místo výkonu práce je sjednána celá obec a organizace neurčí některou organizační jednotku (jednotky) v obci, jsou pravidelnými pracovišti všechny organizační jednotky v obci. Je-li sjednáno jako místo výkonu práce území širší než jedna obec, jsou pravidelnými pracovišti všechny organizační jednotky v obci sídla organizace, pokud organizace nestanoví jako pravidelné pracoviště určitou organizační jednotku (jednotky). Je-li sjednáno jako místo výkonu práce území širší než jeden kraj, může organizace pracovníkovi určit jako pravidelné pracoviště též jeho bydliště v obci pobytu, i když v této obci organizace nemá organizační jednotku.

[3] Přečasným pracovištěm se rozumí místo mimo pravidelné pracoviště, na kterém plní pracovník pracovní úkoly při pracovní cestě.

[4] Obcí pobytu se rozumí obec, v níž je pracovník hlášen k trvalému pobytu.¹⁾ Jinou obec může organizace určit za obec pracovníkova pobytu na jeho žádost, jestliže pracovník v ní bydlí; tím se rozumí, že je v ní vlastníkem nebo uživatelem bytu, za který mu vznikají výdaje, nebo v ní žije ve společné domácnosti vlastníka (uživatele) bytu. Jestliže organizace zjistí, že pracovník v obci pobytu nebydlí nebo nemá jiný závažný důvod, aby do této obce dojížděl, může mu určit pro účely této vyhlášky za obec pobytu tu obec, v níž se pracovník skutečně zdržuje, je-li to pro ni hospodárnější.

[5] Obcí pravidelného i přechodného pracoviště a obcí pobytu se rozumí katastrální území obce (města, střediskové obce), popřípadě všechna katastrální území (územně technické jednotky), která území obce vyplňují.²⁾

¹⁾ § 3 a 4 zákona č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů; podle záznamu v občanském průkazu.

²⁾ § 3 vyhlášky Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 120/1979 Sb., o prostorové identifikaci informací.

(6) Organizace i pracovníci jsou povinni postupovat při provádění vyhlášky s největší úsporností; při všech opatřeních, jejichž důsledkem je výplata náhrad, předem uváží, jsou-li nezbytně nutná a zda sledovaného účelu není možné dosáhnout úsporněji jiným vhodným způsobem.

Č Á S T II

NÁHRADY PŘI PRACOVNÍCH CESTÁCH

§ 3

Podmínky pracovní cesty

(1) Pracovní cestu koná pracovník jen na základě předchozího rozhodnutí organizace, která přitom určí její východisko, místo ukončení, dobu trvání a způsob dopravy, popřípadě další její podmínky. Organizace může v dohodě se závodním výborem Revolučního odborového hnutí písemně stanovit, v kterých zcela výjimečných případech není třeba k pracovní cestě předchozího souhlasu organizace.

(2) Pro určení počátku a konce pracovní cesty konané veřejným hromadným dopravním prostředkem je rozhodná doba odjezdu (popřípadě obsazení místa) a doba příjezdu stanovená jízdním (přepravním) řádem veřejného hromadného dopravního prostředku (s výjimkou místního dopravního prostředku), kterého pracovník použije pro překonání vzdálenosti mezi obcí, jež byla určena jako východisko cesty, a obcí přechodného pracoviště a mezi obcí přechodného pracoviště a místem ukončení cesty. Při použití letadla je rozhodná jízdním řádem stanovená, popřípadě skutečná doba odjezdu autobusu z výchozího místa dopravy cestujících na letiště a skutečná doba jeho příjezdu k tomuto výchozímu místu.

(3) V odůvodněných případech určí organizace počátek a konec pracovní cesty odchýlně s přihlédnutím k podmínkám dopravy, zejména započítá dobu strávenou cestou k určenému dopravnímu prostředku a zpět, pokud je alespoň o 30 minut delší, než je pracovníkova cesta z bydliště na pravidelné pracoviště, a přihlédne ke zpoždění veřejného dopravního prostředku při zpáteční cestě. Organizace však nesmí připočítávat paušálně určitou dobu před odjezdem veřejného hromadného dopravního prostředku nebo po jeho příjezdu.

(4) Při použití jiného než veřejného hromadného dopravního prostředku je pro určení počátku a konce pracovní cesty rozhodná stanovená doba jeho odjezdu z východiska cesty a skutečná doba jeho příjezdu do místa ukončení cesty. V ostatních případech je rozhodná doba skutečně strávená na pracovní cestě.

(5) Pokud má pracovník na základě dohody o provedení práce provést pracovní úkol v místě mimo obec pobytu, může s ním organizace v do-

hodě sjednat, že mu poskytne náhrady jako při pracovní cestě. V dohodě o pracovní činnosti může organizace sjednat poskytování náhrad jako při pracovních cestách, jestliže pracovníkovi určí pravidelné pracoviště.

§ 4

Druhy náhrad

(1) Při pracovní cestě, na kterou je pracovník vyslán organizací k plnění pracovních úkolů na přechodné pracoviště mimo obec pravidelného pracoviště a mimo obec pobytu, poskytne organizace pracovníkovi

- a) náhradu jízdních výdajů,
- b) náhrady za čas strávený na cestě,
- c) stravné,
- d) nocležné,
- e) náhrady nutných vedlejších výdajů.

(2) Při pracovní cestě, na kterou je pracovník vyslán organizací k plnění pracovních úkolů na přechodné pracoviště v obci pravidelného pracoviště nebo v obci pobytu, nebo při cestě z pravidelného pracoviště na jiné pravidelné pracoviště v téže obci poskytne organizace pracovníkovi jen

- a) náhradu jízdních výdajů,
- b) náhradu mzdy za čas strávený na cestě v pracovní době,
- c) náhrady nutných vedlejších výdajů.

(3) Jestliže je pracovník, jehož obec pravidelného pracoviště není shodná s obcí pobytu, vyslán na pracovní cestu z obce pravidelného pracoviště do obce pobytu nebo je-li mimořádně povolán z obce pobytu do obce pravidelného pracoviště, přičemž mu vzniknou vyšší výdaje, poskytne mu organizace vedle náhrad uvedených v odstavci 2

- a) náhradu za ztrátu času,
- b) stravné za dobu překonání vzdálenosti mezi uvedenými obcemi, trvá-li tato doba alespoň 6 hodin.

§ 5

Náhrada jízdních výdajů

(1) Pracovníkovi náleží náhrada jízdních výdajů za cestu mezi obcí východiska cesty, obcí (obcemi) přechodného pracoviště a obcí místa ukončení cesty. Nemohl-li si pracovník opatřit ubytování v obci přechodného pracoviště, hradí mu organizace i prokázané jízdní výdaje za cestu do místa ubytování a zpět. Jízdními výdaji jsou výdaje za jízdenku (jízdné), letenku, místenku, za použití lůžkového nebo lehátkového vozu a za použití nájemného auta. Při jízdě vlakem do vzdálenosti přes 200 km jedním směrem hradí se jízdné za první vozovou třídu; jinak se hradí jízdné jen za druhou vozovou třídu.

(2) Organizace poskytne náhradu podle odstavce 1, jestliže pracovník jízdní výdaje prokáže (jízdenkou, letenkou, místenkou apod.). Pracovník je povinen využít možnosti slev jízdného, je-li to účelné, s výjimkou jízdních výhod, které mu náležejí jako rodinnému příslušníku pracovníka odvětví dopravy.

(3) Při ztrátě dokladu o jízdních výdajích lze výjimečně prokázat tyto výdaje písemným prohlášením pracovníka vyslaného na pracovní cestu, které potvrdí pracovník, který dal příkaz k vykonání pracovní cesty, a popřípadě spoluúčastník cesty.

(4) Použije-li pracovník při pracovní cestě z vážných důvodů jiného veřejného hromadného dopravního prostředku, než který mu organizace určila (§ 3 odst. 1), poskytne mu náhradu prokázaných jízdních výdajů s výjimkou výdajů za letenku; jinak mu poskytne náhradu ve výši jízdného za určený veřejný hromadný dopravní prostředek za předpokladu, že prokáže výdaje za použitý dopravní prostředek.

(5) Podmínky používání vlastních silničních motorových vozidel a jiných vlastních dopravních prostředků a služebních vozidel svěřených pracovníkům do osobní péče při pracovních cestách a náhrady za ně stanoví zvláštní předpisy.³⁾

(6) Organizace hradí pracovníku též jízdní výdaje za dopravu v obci východiska a místa ukončení cesty a v obci přechodného pracoviště (ubytování). Výdaje za použití jiných než místních hromadných dopravních prostředků je pracovník povinen prokázat.

§ 6

Náhrady za čas strávený na cestě

(1) Pokud čas strávený na pracovní cestě jinak než plněním pracovních úkolů spadá do pracovní doby vyplývající ze stanoveného rozvrhu pracovních směn pracovníka (dále jen „pracovní doba“), považuje se za dobu zameškanou pro překážky v práci na straně organizace. Za tuto dobu náleží pracovníku odměňovanému podle mzdových předpisů hodinovým mzdovým tarifem náhrada mzdy ve výši průměrného hodinového výdělku bez mzdy za práci přesčas; pracovníku odměňovanému měsíční mzdou náhrada mzdy ve výši poměrné části jeho základní měsíční mzdy.

(2) Za čas strávený na pracovní cestě překonáním vzdáleností mezi obcí východiska cesty, obcí (obcemi) přechodného pracoviště (ubytování) a obcí místa ukončení cesty mimo pracovní dobu

náleží pracovníku náhrada za ztrátu času, která činí za každou celou hodinu

- a) v době od 6. do 22. hodiny v pracovních dnech 2 Kčs a ve dnech pracovního klidu 3 Kčs,
- b) v noci, tj. v době od 22. hodiny do 6. hodiny, 3 Kčs, jestliže pracovník nepoužije lůžkového nebo lehátkového vozu.

Zlomky hodin se nesčítají. Spadá-li doba celé hodiny cesty do dob, pro které jsou stanoveny rozdílné sazby náhrady, poskytne se sazba vyšší.

(3) Náhrada podle odstavce 2 nenáleží, jestliže pracovníku přísluší za tuto dobu mzda za výkon práce; toto ustanovení se nevztahuje na pracovníky, kterým organizace poskytuje podle zvláštního předpisu odměny za řízení vozidla v souvislosti s výkonem povolání.⁴⁾

(4) S pracovníkem činným na základě dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr⁵⁾ lze v této dohodě sjednat poskytování náhrady odměny (odstavec 1) a náhrady za ztrátu času (odstavec 2), jestliže organizace s pracovníkem sjedná v dohodě rozvržení doby výkonu práce (začátek a konec).

§ 7

Stravné

(1) Za každý celý kalendářní den pracovní cesty náleží pracovníku stravné ve výši 32 Kčs.

(2) Při pracovní cestě, která netrvá celý kalendářní den, náleží pracovníku stravné ve výši

13 Kčs, trvá-li pracovní cesta 6 až 12 hodin,
20 Kčs, trvá-li pracovní cesta více než 12 hodin.

(3) Za den, kdy byla nastoupena pracovní cesta, která spadá do dvou nebo více kalendářních dnů, a za den, kdy byla ukončena, náleží pracovníku stravné podle odstavce 2. Bylo-li nutno takovou pracovní cestu nastoupit před 6. hodinou nebo ji ukončit po 20. hodině, náleží pracovníku za den nástupu nebo ukončení cesty stravné podle odstavce 1.

(4) Při pracovní cestě, která spadá do dvou kalendářních dnů, upustí se od odděleného počítání stravného za jednotlivé dny, jestliže je to pro pracovníka výhodnější. Při několika pracovních cestách konaných v jednom kalendářním dnu se poskytuje stravné za každou cestu samostatně.

(5) Stravné nenáleží, zajistí-li organizace pracovníku na pracovní cestě bezplatné stravování. Náklad na stravu, kterou organizace pra-

³⁾ Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 57/1979 Sb., o náhradách za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách, ve znění vyhlášky č. 2/1984 Sb.

⁴⁾ Směrnice federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 10. 8. 1979 č. 10/1979 Ú. v. ČSR a č. 6/1979 Ú. v. SSR o odměňování pracovníků, kteří v souvislosti s výkonem povolání řídí služební silniční motorová vozidla (reg. v částce 25/1979 Sb.).

⁵⁾ § 232 a násl. zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

convniku bezplatně zajistí, nesmí přesáhnout částku stravného. Zajistí-li organizace jen část celodenního stravování, je povinna stravné krátit při třech denních jídelch za snídani o 7 Kčs, za oběd o 13 Kčs a za večeři o 12 Kčs; při jiném počtu jídel se stravné krátí přiměřeně. Zabezpečí-li organizace bezplatné stravování ve stravovacím zařízení, které není veřejným stravovacím zařízením, nesmí hodnota potravin spotřebovaných na přípravu jídel a nápojů překročit 65 % částek uvedených v předchozích větách; v odůvodněných případech může výjimku povolit orgán nadřízený organizaci. Jestliže bezplatné stravování zajistí jiná organizace, nesmí organizace za vyslaného pracovníka hradit (v účastnickém poplatku) jiné organizaci za poskytnutou stravu více, než činí částky stravného podle předchozích ustanovení.

(6) Příslušný ústřední orgán může pro důležité akce mezinárodního významu (např. vědecká sympozia, semináře apod.) spojené s účastí značného počtu (podílu) zahraničních představitelů výjimečně povolit, aby při společném stravování účastníků bylo zajištěno bezplatné stravování ve vyšší částce, než se stanoví v předchozích ustanoveních, nejvýše však 50 Kčs na osobu při celodenním stravování.

(7) Předchozími ustanoveními nejsou dotčeny předpisy pro hospodaření s prostředky pro pohostění a dary.

§ 8

Nocležné

(1) Za každou noc, kterou pracovník stráví na pracovní cestě, náleží mu nocležné ve výši 20 Kčs, jestliže mu organizace nezajistí bezplatné ubytování nebo jestliže pracovník nepoužije lůžkového nebo lehátkového vozu.

(2) Pracovníkům vykonávajícím montážní práce na staveništích a pracovníkům na pracovištích obdobného charakteru, která určí organizace v dohodě s odborovým orgánem, zajistí organizace zásadně bezplatné ubytování zpravidla v závodních zařízeních; v tomto případě nocležné pracovníkům nenáleží. Náklady organizace na bezplatné ubytování pracovníka mohou činit nejvýše 20 Kčs denně; výjimku může v odůvodněných případech povolit příslušný ústřední orgán.

(3) Nezajistí-li organizace bezplatné ubytování podle odstavce 2 nebo odmítne-li jej pracovník použít z vážných důvodů, poskytne mu organizace nocležné ve výši 12 Kčs za každou noc. Vážným důvodem pro odmítnutí bezplatného ubytování je zejména skutečnost, že ubytovna neodpovídá předpisům o hygienických požadavcích na zřizování a provoz hromadných ubytoven,⁶⁾ popřípadě jiným normám.

(4) Jestliže je výdaj za ubytování vyšší než stanovené nocležné, hradí se pracovníku v prokázané výši namísto nocležného. Ubytovací zařízení nesmí vázat ubytování tuzemských hostů při pracovních cestách na povinný odběr snídaně a zahrnovat její cenu do ceny za ubytování. Pokud pracovník přijme v ubytovacím zařízení snídani, uhradí mu organizace jen výdaj za ubytování bez ceny snídaně.

(5) Jestliže pracovník cestuje v noci a nepoužije lůžkového nebo lehátkového vozu, náleží mu vedle náhrady za ztrátu času nocležné nebo náhrada výdaje za ubytování, pouze je-li nucen se téže noci ubytovat pro časný příjezd nebo pozdní odjezd.

§ 9

Náhrady nutných vedlejších výdajů

Jiné výdaje, které vznikají pracovníkovi vedle výdajů za dopravu, za stravování a ubytování a které pracovník musí nutně vynaložit v souvislosti s plněním pracovních úkolů na pracovní cestě, hradí mu organizace v prokázané výši jako nutné vedlejší výdaje (např. poplatky za dopravu a úschovu nutných osobních a služebních zavazadel, pracovních pomůcek a náradí, za parkování vozidel, za telefon, za koupelnu). Jako nutné vedlejší výdaje se nehradí výdaje za praní prádla, čištění šatů a obuvi; poplatky za soukromé telefonní hovory apod.

§ 10

Ustanovení této části se nevztahují na cesty konané při výkonu některých prací vyplývajících ze zvláštní povahy povolání, pokud za ně pracovníkům náleží náhrady podle části IV.

Č Á S T III

NÁHRADY PŘI PŘELOŽENÍ NA PRACOVÍŠTĚ V JINÉ OBCI A PŘI PŘIJETÍ

§ 11

Náhrady podle této části se poskytují pracovníku, který byl v zájmu organizace přeložen na pracoviště mimo obec pravidelného pracoviště a obec pobytu, a pracovníku, který byl takto přeložen na vlastní žádost, protože podle lékařského posudku není vhodné, aby dále pracoval na dosavadním pracovišti (dále jen „obec přeložení“).

§ 12

Za dny cesty do obce přeložení při nástupu práce a za dny cesty zpět po skončení přeložení ná-

⁶⁾ Směrnice ministerstva zdravotnictví ČSR — hlavního hygienika ČSR č. 47/1978 o hygienických požadavcích na zřizování a provoz hromadných ubytoven (reg. v částce 3/1978 Sb.).

Výnos ministerstva zdravotnictví SSR — hlavního hygienika SSR č. Z-3480/1977—B/3—04 o hygienických požadavcích na zřizování a provoz hromadných ubytoven (reg. v částce 17/1978 Sb.).

ležeji přeloženému pracovníku (ženatému i svobodnému) náhrady jako při pracovní cestě.

Náhrady při přeložení bez časového omezení

§ 13

Odlučné

(1) Ženatému pracovníku, který v důsledku přeložení žije odloučeně od své rodiny pro nedostatek přiměřeného bytu v obci přeložení, náleží na úhradu vyšších výdajů za stravu a ubytování odlučné za podmínky, že od něho nelze požadovat, aby denně dojížděl do obce přeložení, a prokáže-li, že učinil opatření k získání bytu v této obci.

(2) Odlučné činí po dobu prvních tří měsíců 37 Kčs, po třech měsících 22 Kčs a po jednom roce 14 Kčs denně. Pokud výdaje za ubytování v prvních 14 dnech pobytu v obci přeložení činí více než 5 Kčs denně, hradí se pracovníku též rozdíl mezi touto částkou a prokázaným výdajem za ubytování.

(3) Organizace může zajistit pracovníkovi bezplatné stravování a ubytování, a to především v závodním zařízení; v tomto případě odlučné pracovníku nenáleží. Hodnota bezplatného stravování může činit nejvýše částky uvedené v odstavci 2 snížené o 5 Kčs denně. Zajistí-li organizace pracovníku jen bezplatné stravování, náleží mu odlučné ve výši 5 Kčs denně, popřípadě též rozdíl podle odstavce 2 druhé věty. Zajistí-li mu organizace jen bezplatné ubytování, krátí se odlučné o 5 Kčs denně; pro náklady organizace na bezplatné ubytování pracovníka platí obdobně ustanovení poslední věty § 8 odst. 2.

(4) Organizace poskytuje pracovníku odlučné nejdéle po dobu dvou let včetně doby, po kterou mu zajistila bezplatné stravování a ubytování podle předchozího odstavce. Při dalším přeložení pracovníka do jiné obce se tato doba počítá znovu.

(5) Odlučné náleží pracovníku též v případě, že v obci přeložení se přechodně zdržuje též druhý manžel nebo jiný rodinný příslušník. Odlučné nepřislouží, pokud druhý manžel má v této obci trvalý pobyt.

(6) Organizace zastaví výplatu odlučného dnem přestěhování pracovníka do bytu v obci přeložení, nejdéle však do 30 dnů po odevzdání a převzetí bytu, popř. po jeho nabytí a uvolnění nebo dnem, kdy pracovník odmítne přijmout přiměřený byt v obci přeložení.

§ 14

Odlučné při pracovních cestách

Pracovníku, který pobírá odlučné a byl v té době vyslán na pracovní cestu, poskytne organi-

zace stravné, jestliže je to pro pracovníka výhodnější, a ostatní náhrady náležející při pracovní cestě. Poskytne-li se pracovníku stravné, náleží mu místo odlučného jen náhrada prokázaného výdaje za ubytování v obci přeložení, po 14 dnech pobytu v této obci však nejvýše 5 Kčs za jednu noc.

§ 15

Náhrady při denním návratu do obce pobytu

(1) Ženatému pracovníku, od něhož lze požadovat, aby se denně vracel z obce přeložení do obce pobytu, nebo který se do této obce skutečně denně vrací, poskytne organizace místo odlučného

- a) náhradu prokázaného jízdného (při jízdě vlakem za druhou vozovou třídu) za cesty z obce pobytu do obce přeložení a zpět,
- b) stravné v částce 9 Kčs, trvá-li jeho nepřítomnost v bydlišti alespoň 11 hodin; tato doba počíná okamžikem, kdy pracovník musí nejpozději opustit byt, a končí okamžikem, kdy se do bytu může nejdříve vrátit.

(2) Součet náhrad podle odstavce 1 nesmí přesáhnout příslušnou částku odlučného.

(3) Organizace může s pracovníkem dohodnout, je-li to pro ni hospodárné, že při denním návratu do obce pobytu použije pracovník vlastního osobního vozidla nebo jiného vlastního dopravního prostředku a že mu přitom poskytne náhradu ve výši jízdného, které by mu příslušelo při použití veřejného hromadného dopravního prostředku podle odstavce 1 písm. a).

(4) Náhrady při denním návratu do obce pobytu náleží jen pracovníku, který by jinak měl nárok na odlučné, kdyby neměl možnost se denně vracet z obce přeložení do obce pobytu, a pouze po dobu, po kterou by mu odlučné bylo poskytováno.

(5) Je-li pracovník, kterému se poskytují náhrady podle předchozích ustanovení, vyslán na pracovní cestu, poskytne mu organizace stravné podle § 7, jestliže je to pro něho výhodnější, a ostatní náhrady náležející při pracovní cestě.

§ 16

Náhrada stěhovacích výdajů

(1) Při přestěhování pracovníka (ženatého i svobodného) v důsledku přeložení poskytne mu organizace

- a) prokázané jízdní výdaje za cestu pracovníka a jeho rodinných příslušníků z dosavadní obce pobytu do nové obce pobytu jako při pracovní cestě,
- b) prokázané výdaje za přepravu bytového zařízení, svršků a ostatních předmětů osobního vlastnictví pracovníka a jeho rodinných pří-

služníků a za pojištění přepravovaných předmětů.

(2) Organizace může pracovníku poskytnout i úhradu prokázaných výdajů za vymalování a menší úpravy nového bytu, nejvýše však do částky 900 Kčs.

§ 17

Náhrady při přeložení na určitou dobu

(1) Při přeložení pracovníka (ženatého i svobodného) na určitou dobu náleží mu náhrady jako při pracovní cestě; trvá-li toto přeložení déle než jeden rok, přísluší mu odlučné podle § 13 a 14. Jestliže lze od pracovníka požadovat, aby se denně vracel z obce přeložení do obce pobytu, nebo jestliže se pracovník do obce pobytu skutečně denně vrací, náleží mu jen náhrady uvedené v § 15.

(2) Při přeložení na dobu určitou není třeba, aby pracovník učinil opatření k získání bytu v obci přeložení.

§ 18

Náhrady při přijetí

(1) Organizace může pracovníku, kterého přijímá do pracovního poměru, poskytnout v odůvodněných případech náhrady uvedené v § 12 až 15 a v § 16 odst. 1 nebo některé z nich při splnění podmínek stanovených v těchto ustanoveních.

(2) Odůvodněnými případy podle předchozího odstavce se rozumí přijetí odborníků nebo jiných pracovníků těch povolání, v kterých jich má organizace nedostatek.

(3) Ustanovení předchozích odstavců se nevztahují na pracovníky přijímané v náboru prováděném národními výbory.

Č Á S T I V

NÁHRADY PŘI NĚKTERÝCH PRACÍCH VYPLÝVAJÍCÍCH ZE ZVLÁŠTNÍ POVAHY POVOLÁNÍ

§ 19

Náhrady při pracích na staveništích

(1) Pracovníkům organizací stavební výroby, kterým je přidělena práce na staveništi, poskytne organizace

- a) náhradu jízdních výdajů (§ 20),
- b) paušální náhradu výdajů za dopravu a stravování (§ 21),

c) staveništní odlučné a nocležné (§ 22),

d) náhradu stěhovacích výdajů podle § 16.

(2) Náhrady podle odstavce 1 nepřísluší pracovníkům organizací stavební výroby, kteří mají organizací určené pravidelné pracoviště mimo staveniště a z něho, popřípadě z obce pobytu jsou vysíláni na pracovní cesty na staveniště, pracovníkům, kteří jsou vysíláni na montážní práce a další vybrané práce na staveništi (§ 23), a dále řidičům silničních motorových vozidel, závozníkům a posádkám mechanismů na motorových podvozcích, pokud jim není přidělena práce na staveništi (§ 24).

(3) Pracovníkům investora a pracovníkům projektových organizací, kteří jsou přiděleni na staveniště, náleží náhrady podle této části jen, jsou-li dlouhodobě pověřeni výkonem investorského nebo autorského dozoru na staveništi; v ostatních případech se těmto pracovníkům poskytují náhrady jako při pracovních cestách.

(4) Staveništěm se rozumí prostor určený plánem organizace výstavby pro stavbu nebo soubor staveb a pro zařízení staveniště. Staveništěm je též závod (stavební správa), je-li umístěn v prostoru staveniště a zřízen jen na dobu provedení stavby, popř. souboru staveb, jakož i pracoviště přechodných oblastních staveništních základen. Staveništěm se rozumí i pracoviště, kde se provádějí stavební opravné a udržovací práce organizací stavební výroby.

(5) Organizacemi stavební výroby pro účely této vyhlášky se rozumějí dodavatelské stavební organizace zahrnuté v plánu stavebnictví podle jednotných metodických pokynů vydaných Státní plánovací komisí a federálním ministerstvem financí.⁷⁾

(6) Pracovníkům stavební výroby u ostatních organizací se poskytují náhrady při pracích na staveništích, jen pokud to stanoví příslušný ústřední orgán v dohodě s příslušným ministerstvem práce a sociálních věcí a s příslušným ministerstvem stavebnictví.

§ 20

Náhrada jízdních výdajů

(1) Náhrada jízdních výdajů se poskytuje pracovníkům, kteří z obce pobytu denně dojíždějí do práce na staveniště, které je v jiné obci a je vzdáleno více než 10 km.

(2) Náhrada jízdních výdajů se poskytuje ve výši prokázaného jízdného za veřejný hromadný dopravní prostředek určený organizací s výjimkou místních dopravních prostředků v obci pobytu; při jízdě vlakem se hraří jízdné za druhou vozovou třídu.

⁷⁾ Jednotné metodické pokyny pro vypracování návrhu pětiletého plánu na léta 1981—1985 a návrhu prováděcího plánu na rok 1981 SPK čj. 70200/80, FME čj. III/715/80 příloha I oddíl II část 12 — plán stavebnictví (reg. v částce 18/1980 Sb.).

(3) Koná-li pracovník denně cestu na staveniště se souhlasem organizace jinak než veřejným hromadným dopravním prostředkem, přísluší mu za každý den, kdy se dostaví do práce na staveniště, při vzdálenosti z obce pobytu na staveniště více než 10 km až do 20 km 1 Kčs, při vzdálenosti více než 20 km 2 Kčs.

(4) Není-li do blízkosti staveniště spojení veřejným hromadným dopravním prostředkem a pracovník vykonává na žádost organizace jízdu vlastním osobním vozidlem, poskytne mu organizace náhrady stanovené předpisy o náhradách za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách.³⁾

(5) Ustanovení předchozích odstavců platí též pro dny cesty k prvému nástupu práce na staveniště a pro dny cesty do obce pobytu při skončení pracovního poměru, jakož i pro dny cesty při přidělení práce na jiném pracovišti; v tomto případě se pracovníku poskytne též náhrada prokázaných výdajů za místenku a za použití lůžkového (lehátkového) vozu a náhrada mzdy za čas strávený na cestě podle § 6 odst. 1.

(6) Pracovník je povinen využívat možnosti poskytovaných slev jízdného. Má-li pracovník možnost využívat jízdních výhod poskytovaných mu jako pracovníku odvětví dopravy nebo zabezpečuje-li organizace jeho dopravu bezplatně, náhrady jízdních výdajů mu nepřísluší.

(7) Je-li pracovníku přidělena práce na staveništi na dobu kratší než 14 dnů, přísluší mu náhrada jízdného, i když staveniště je vzdáleno méně než 10 km od obce pobytu.

(8) Jsou-li pracovníci, kteří pobírají odlučné, nucení ubytovat se mimo staveniště pro nedostatek vhodného ubytování na staveništi, přísluší jim náhrady jízdních výdajů (včetně místního dopravného) za cestu z místa ubytování do práce na staveniště a zpět, i když vzdálenost místa ubytování od staveniště je menší než 10 km.

§ 21

Paušální náhrada výdajů za dopravu a stravování

(1) Pracovník (ženatý i svobodný), který pracuje na tak vzdáleném staveništi, že čas strávený cestou z bydliště na staveniště, které je v jiné obci, a zpět činí více než 3 hodiny a přesto se denně vrací do obce pobytu, obdrží za každý den, kdy se dostaví do práce na staveniště, paušální náhradu zvýšených výdajů za dopravu a stravování v částce 10 Kčs denně; má-li pracovník možnost využívat jízdních výhod poskytovaných mu jako pracovníku odvětví dopravy nebo zabezpečuje-li organizace jeho dopravu bezplatně, činí paušální náhrada 9 Kčs denně.

(2) Při posuzování času stráveného cestou vychází organizace z použití časově nejvhodnější-

ho a hospodárného veřejného hromadného dopravního prostředku a z doby cesty z bydliště k nejbližšímu místu nástupu do tohoto prostředku a z místa výstupu z něho při cestě na staveniště a zpět, ale nezahrnuje do něho dobu čekání na dopravní prostředek při nastoupení cesty na staveniště nebo zpět po ukončení práce.

(3) Nepoužije-li pracovník veřejného hromadného dopravního prostředku, rozumí se časem stráveným cestou čas, kterého by pracovník k cestě potřeboval, kdyby použil tohoto prostředku nejvhodnějším způsobem.

(4) Přísluší-li pracovníku, kterému je jinak poskytována paušální náhrada, současně stravné z důvodu vyslání na pracovní cestu, nepřísluší mu paušální náhrada výdajů za dopravu a stravování. Pokud východiskem pracovní cesty nebyla určena obec pobytu, přísluší pracovníkovi náhrada jízdních výdajů podle § 20.

§ 22

Staveništní odlučné a nocležné

(1) Pracovník (ženatý i svobodný), který pracuje na tak vzdáleném staveništi, že čas strávený cestou z obce pobytu (§ 2 odst. 3) na staveniště, které je v jiné obci, a zpět činí více než 3 hodiny, a je ubytován v obci staveniště nebo v jejím blízkém okolí a do obce pobytu se denně nevrací, obdrží staveništní odlučné ve výši 32 Kčs denně. Čas strávený cestou na staveniště a zpět se zjišťuje podle § 21 odst. 2.

(2) Staveništní odlučné podle odstavce 1 obdrží i ostatní pracovníci za dny, ve kterých se ubytují v obci staveniště nebo v jejím blízkém okolí proto, že jim organizace nařídila práci nebo pracovní pohotovost na staveništi, pro kterou se v tyto dny do obce pobytu nemohou vrátit.

(3) Staveništní odlučné se poskytne pracovníkovi též za dny cesty k jeho prvému nástupu práce na staveništi a za dny cesty do obce pobytu při skončení pracovního poměru, jakož i za dny cesty při přidělení práce na jiném staveništi (pracovišti); trvá-li jeho nepřítomnost v bydlišti v kalendářním dni více než 11 hodin a jestliže se do bydliště nevrací.

(4) Odjede-li pracovník na dny pracovního klidu do obce pobytu nebo lze-li to na něm požadovat, staveništní odlučné mu za tyto dny nepřísluší; přísluší mu však náhrada ve výši jízdného za cestu do obce pobytu a zpět, nejvýše však do úhrnu staveništního odlučného za tyto dny, pokud organizace nezabezpečí dopravu bezplatně. Možnost požadovat na pracovníku, aby odjel na dny pracovního klidu do obce pobytu, posuzuje organizace individuálně. Na stavbách s pětidením pracovním týdnem může požadovat, aby pracovník na dny pracovního klidu odjel do obce pobytu, když po odpracování posledního pracovního

dne v týdnu stanoveného rozvrhem pracovní doby dosáhne pracovník při použití nejvhodnějšího dopravního spojení téhož dne obce pobytu.

(5) Je-li pracovník, kterému je jinak poskytováno staveništní odlučné, vyslán na pracovní cestu, poskytne mu organizace odlučné místo stravného, jestliže je to pro pracovníka výhodnější.

(6) Pokud jde o ubytování pracovníků a noležné, postupuje organizace podle § 8 odst. 2 až 4. Ustanovení § 13 odst. 5 a 6 platí obdobně.

§ 23

Montážní a další vybrané práce

(1) Pracovníkům organizací stavební výroby, kteří jsou vysláni na montážní práce na staveništích, náležejí náhrady jako při pracovních cestách (§ 3 až 9).

(2) Za montážní práce se považují

- a) strojní a elektromontážní práce na staveništích vykonávané pracovníky strojírenských povolání, např. montáž ocelových konstrukcí, vzduchotechniky, dopravních, sdělovacích a zabezpečovacích zařízení na železnicích, montáž strojních částí stavenišť, opravářské práce strojního zařízení,
- b) kompletační, instalační, dokončovací a opravné stavební práce na staveništích vykonávané pracovníky stavebních povolání, zejména práce instalátérské, izolační, malířské, natěračské, nastřelovací, sklenářské, pokrývačské, stavebně klempířské a truhlářské, dlaždičské, sklobetonářské, teračářské, kladčské, obkladačské, práce elektromontérské a provozně zámečnické,
- c) stavební práce vykonávané pracovníky specializovaných tesařských čet,
- d) stavební práce vykonávané pracovníky specializovaných a komplexních čet na stavbách, rekonstrukcích a opravách mostů.

(3) Organizace po projednání se závodním (podnikovým) výborem ROH může stanovit, u kterých z dále uvedených stavebních prací a za jakých podmínek se pracovníkům poskytují náhrady jako při pracovních cestách; jde o tyto práce a pracovníky:

- a) práce žárotechnické, při stavbě a opravách továrních komínů, chladicích věží, údržbě a obnově historických objektů, při zemědělských a lesnickotechnických melioracích a lesních hospodářských úpravách, při snižování hladiny spodních vod, injektážích, provádění těsnících clon a při speciálním zakládání staveb; práce studnařské, komplexní destruktivní práce, práce zeměvrtné včetně geologického průzkumu a geodetické,
- b) členy posádek těžkých stavebních strojů a stavebních vlaků,

c) členy pracovních čet složených z pracovníků provádějících montážní práce a z pracovníků vykonávajících ostatní stavební a jiné práce (komplexních čet) a specializovaných čet při montáži železobetonových konstrukcí průmyslových, dopravních a zemědělských objektů, při výstavbě a generálních opravách železničního svršku, silnic, tunelů a dálkových potrubí a při stavbě železobetonových konstrukcí do posuvného bednění,

d) členy pohotovostních čet pro krátkodobé opravářské a údržbářské práce,

e) členy specializovaných čet ustavených pro práce, které na jednom staveništi netrvají zpravidla déle než 70 pracovních dnů (např. nástřiky a stěrkové omítky z plastických hmot, strojní omítání, protlačování potrubí pod komunikacemi a objekty).

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se vztahují též na technickohospodářské pracovníky, kteří práce a pracovníky uvedené v těchto odstavcích na staveništích řídí, popř. se těchto prací zúčastňují.

(5) Pracovníkům provádějícím práce uvedené v odstavci 2 písm. a) až d) může organizace po projednání se závodním (podnikovým) výborem ROH poskytnout bezplatné ubytování, popř. též snížené odlučné ve výši 10 Kčs denně při práci na staveništi v obci jejich pravidelného pracoviště nebo paušální náhradu výdajů za dopravu a stravování za podmínek, za kterých se poskytuje tyto náhrady podle § 21 nebo 22.

§ 24

Náhrady řidičů a závodníků organizací stavební výroby

(1) Nepřidělit-li organizace stavební výroby práci na staveništi

- a) řidiči osobního automobilu, náležejí mu při vyslání na pracovní cestu náhrady podle části II vyhlášky,
- b) řidiči ostatních silničních motorových vozidel, závozníkův a členu posádky mechanismů na motorových podvozcích, náležejí mu při pracovní cestě mimo obec pravidelného pracoviště a obec pobytu, která nepřesáhne jeden kalendářní den, paušální stravné ve výši 10 Kčs za každý kalendářní den, popřípadě též náhrada vzniklých jízdních výdajů; organizace stanoví bližší podmínky pro poskytování paušálního stravného. Při vyslání na vícedenní pracovní cestu náležejí těmto pracovníkům náhrady podle části II vyhlášky.

(2) Je-li pracovník uvedený v předchozím odstavci přidělen na staveniště, náležejí mu za den pracovní cesty místo staveništního odlučného a paušální náhrady výdajů za dopravu a stravování stravné nebo paušální stravné, je-li to pro něho výhodnější.

§ 25

Náhrady při ostatních pracích

Pracovníkům, u nichž častá změna místa výkonu práce vyplývá ze zvláštní povahy povolání (pracovníkům v zemědělství, v lesním a vodním hospodářství, geodetům, provozním pracovníkům ČSD a jiným pracovníkům dopravy, členům lodních posádek, kominíkům, doručovatelům apod.), náleží zvláštní paušální náhrady ve výši a za podmínek stanovených příslušným ústředním orgánem v dohodě s příslušným odborovým orgánem a federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, a jde-li o ústřední orgán republiky, též v dohodě s příslušným ministerstvem práce a sociálních věcí republiky.

Č Á S T V

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 26

Náhrady v době dovolené a při překážkách v práci

(1) Jestliže pracovník tráví dovolenou nebo dny pracovního klidu v obci přechodného pracoviště bezprostředně před vysláním na pracovní cestu, začíná pracovní cesta v obci přechodného pracoviště; náhrada jízdních výdajů, stravné a náhrada za ztrátu času za cestu do obce přechodného pracoviště mu nenáleží. Nevrací-li se pracovník z obce přechodného pracoviště do obce pravidelného pracoviště nebo obce pobytu, protože nastupuje dovolenou, skončí pracovní cesta v obci přechodného pracoviště ukončením pracovního výkonu; náhrada jízdních výdajů, stravné a náhrada za ztrátu času na cestě z obce přechodného pracoviště do jiné obce mu nepřisluší; obdobně se postupuje, jestliže pracovník zůstává v obci přechodného pracoviště trávit dny pracovního klidu a po jejich uplynutí nepokračuje v plnění pracovních úkolů na tomto pracovišti.

(2) Nastoupí-li pracovník v době, kdy pobírá náhrady podle této vyhlášky, dovolenou na zotávenou, náleží mu v době dovolené jen náhrada výdajů za ubytování, jestliže si je z vážných důvodů i po tuto dobu zachoval. Vrací-li se do obce pravidelného pracoviště nebo pobytu, poskytne mu organizace náhrady jako při návštěvě rodiny.

(3) Pracovníku pobírajícímu náhrady podle této vyhlášky náleží tyto náhrady i v době, kdy nepracuje pro překážky v práci, má-li v této době nárok na náhradu mzdy, popř. pro přerušování práce v důsledku nepříznivých povětrnostních vlivů, nebo i v době, kdy je hmotně zabezpečen podle předpisů o nemocenském pojištění, pokud je hospodárné nebo nezbytné, aby pracovník se-

trval mimo obec pobytu. Je-li pracovník v této době v obci pobytu nebo v místě (zařízení), v němž mu nevznikají zvýšené výdaje za stravování, a pracovník, který byl vyslán na pracovní cestu, též v obci pravidelného pracoviště, náleží mu jen náhrada výdajů za ubytování, jestliže si je z vážných důvodů i po tuto dobu zachoval. Náhradou výdajů za ubytování se rozumí nocležné, část odlučného určená k úhradě ubytovacích výdajů, popř. rozdíl mezi touto částkou a prokazaným výdajem za ubytování. Při překážkách v práci poskytne náhrady podle této vyhlášky organizace, která je pracovníku poskytovala před vznikem překážky.

(4) Náhrady podle této vyhlášky nenáleží pracovníku za dny pracovního volna, za které mu nepřisluší náhrada mzdy, s výjimkou dnů, jejichž pracovní dobu pracovník napracoval, ani za dny, ve kterých neomluveně zameškal směnu nebo její podstatnou část. Jestliže zameškání směny navazuje bezprostředně na den pracovního volna nebo na den pracovního klidu anebo mu předchází, nenáleží pracovníku náhrady ani za tyto dny.

§ 27

(1) Pracovníku, který je v době, kdy pobírá odlučné, vyslán k plnění pracovních úkolů do obce pobytu, poskytne organizace za celé dny pobytu v této obci jen náhradu výdajů za ubytování, jestliže si je pracovník z vážných důvodů i v těchto dnech zachoval. Za dny nastoupení a ukončení pracovní cesty však obdrží pracovník příslušné odlučné, náhradu jízdních výdajů, náhradu za čas strávený na cestě, popř. náhradu nutných vedlejších výdajů.

(2) Je-li pracovník při pracovní cestě povolán z obce přechodného pracoviště k pracovnímu výkonu do obce pravidelného pracoviště nebo obce pobytu, výše stravného se nemění, jestliže pracovník též kalendářní den nastoupí cestu do obce přechodného pracoviště; jinak se mu poskytne stravné podle § 7 odst. 2 a 3; ostatní náhrady se mu poskytnou obdobně podle odstavce 1.

§ 28

Náhrada jízdného za cesty k návštěvě rodiny

(1) Ženatému pracovníku, který pobírá náhrady podle této vyhlášky, poskytne organizace v každých 14 dnech jeho odloučení od rodiny náhradu prokazaného jízdného (popřípadě zlevněného jízdného) za dopravu veřejným hromadným dopravním prostředkem k návštěvě jeho rodiny (bydliště) a zpět s výjimkou letadla a lůžkového a lehátkového vozu. Svobodnému pracov-

níku poskytne organizace tuto náhradu jednou za tři měsíce. Při jízdě vlakem hradí se jízdné za druhou vozovou třídu osobního vlaku a při vzdálenosti přes 100 km jedním směrem i příplatek na rychlík.

(2) Pokud náhrada jízdného podle odstavce 1 nepřekračuje součet náhrad, které by pracovník obdržel (po snížení o náhradu za ubytování), kdyby zůstal v obci pracoviště (ubytování), nemusí výši jízdného prokazovat. Náhrada do výše tohoto jízdného náleží pracovníku, i když použije k návštěvě rodiny (bydliště) jiného dopravního prostředku.

(3) Organizace výjimečně poskytne pracovníku náhrady podle odstavce 1 nebo 2 za další cesty k návštěvě jeho rodiny (bydliště), je-li cesta vyvolána zvláště závažnými prokázanými důvody (např. úmrtí, vážné onemocnění rodinného příslušníka).

(4) Brání-li pracovníku pracovní nebo vážné osobní důvody, aby sám vykonal cestu k návštěvě rodiny, a navštíví-li ho proto jeho rodinný příslušník, poskytne organizace pracovníku za tuto cestu rodinného příslušníka náhradu podle odstavce 1 nebo 2. V odůvodněných případech může organizace poskytnout náhrady prokázaného jízdného podle odstavce 1 i za cestu druhého rodinného příslušníka.

(5) Při návštěvě rodiny (bydliště) poskytne organizace stravné podle § 7 nebo odlučné podle § 13 a 22 za den odjezdu a den návratu pouze za podmínky, že pracovník v tyto dny odpracuje stanovenou pracovní dobu. Odjíždí-li nebo vrací-li se pracovník v den pracovního klidu, stravné nebo odlučné mu nepřisluší. Za celé dny návštěvy u rodiny (bydliště) se pracovníku poskytne jen náhrada za ubytování v obci přechodného pracoviště.

(6) Organizace může poskytnout pracovníku, který se vrací po skončení pracovního týdne do obce pobytu, náhrady podle odstavců 1, 2 a 5; tyto náhrady nesmí být vyšší než náhrady, které by pracovník obdržel (po snížení o náhradu za ubytování), kdyby zůstal v obci pracoviště (ubytování).

§ 29

Pracovníci postavení na roveň pracovníkům ženatým

Ženatému pracovníku (vdané pracovníci) je postaven na roveň osamělý pracovník (pracovnice), který žije a hospodářá ve společné domácnosti alespoň s jedním rodinným příslušníkem, jemuž poskytuje zaopatření a který je uznán za osobu pracovníkem vyživovanou pro účely daně ze mzdy. Za společnou domácnost se nepovažuje pouhé poskytování výživného.

§ 30

Rodinní příslušníci

Rodinnými příslušníky pracovníka se pro účely této vyhlášky rozumějí manželka (manžel), druh (družka), vlastní nebo nevlastní děti, děti svěřené do pěstounské péče, vlastní i nevlastní rodiče, pěstouni, osvojení a osvojitelé.

§ 31

Pracovník je povinen neprodleně oznámit organizaci každou změnu ve svých osobních poměrech, která má vliv na poskytování náhrad podle této vyhlášky; ke změně v osobních poměrech se přihlédne ode dne, kdy tato změna nastala.

§ 32

Paušalování náhrad

(1) V zájmu zjednodušení účtování a zhopodárnění náhrad zejména u pracovníků, kteří pravidelně konají časté pracovní cesty do stejných míst nebo v určitém okruhu různých míst, mohou být náhrady stanovené touto vyhláškou určeny paušálními měsíčními nebo denními částkami odpovídajícími očekávanému průměrnému zvýšení výdajů pracovníka (§ 2 odst. 1).

(2) Okruh pracovníků, druhy paušálních náhrad a jejich výši stanoví organizace v dohodě se závazným (podnikovým) výborem Revolučního odborového hnutí, pokud tak neučiní příslušný nadřízený orgán v dohodě s příslušným orgánem odborového svazu.

(3) Při stanovení výše paušálních náhrad se vychází z předpokládaného počtu nutných cest, pro které se paušální náhrada stanoví, z předpokládané doby trvání cest, ze způsobu ubytování a výše nocležného, z předpokládaného způsobu překonání vzdálenosti, počtu ujetých kilometrů a výše jízdného a ze sazeb náhrad stanovených touto vyhláškou; při cestě pěšky a jízdě na kole mimo obec pravidelného pracoviště a obec pobytu se použije jako náhrada za tyto úkony sazba ve výši 0,40 Kčs za 1 km.

(4) Při stanovení výše paušální náhrady vydávají za používání místních hromadných dopravních prostředků vychází organizace z průměrných skutečných výdajů v uplynulých 6 měsících nebo z předpokládaného počtu pracovních cest nezbytně nutných ke splnění pracovních úkolů, z výše těchto jízdních výdajů a z výše ceny předplatní jízdenky; vzhledem k běžným výdajům pracovníka za cesty do práce a zpět může paušální náhrada činit nejvýše 50 % ceny předplatní jízdenky. Vyšší paušální náhradu, nejvýše však v ceně předplatní jízdenky, je možné stanovit jen v případech, kdy pracovník prokazatelně nepoužívá místních hromadných dopravních prostředků k cestám do práce a zpět.

(5) Při stanovení paušálních náhrad měsíčními nebo denními částkami je organizace povinná určit též způsob krácení paušálních částek za dny omluvené a neomluvené nepřítomností pracovníka v práci; přitom se použije též ustanovení § 26 odst. 4.

§ 33

Zálohy

(1) Na náhrady podle této vyhlášky poskytne organizace pracovníku na jeho žádost přiměřenou zúčtovatelnou zálohu.⁸⁾

(2) Ve vyúčtování musí být uvedeny a podle potřeby doloženy všechny okolnosti rozhodné pro poskytování náhrad. Pracovník, který vyúčtování předkládá, odpovídá za úplnost a správnost údajů ve vyúčtování.

§ 34

Cesty do práce

Organizace nesmí hradit pracovníkům výdaje za cesty do práce na pravidelném pracovišti (§ 2 odst. 2) a zpět s výjimkou případů upravených touto vyhláškou, popř. jiným zvláštním předpisem. Pokud tyto cesty organizace výjimečně zabezpečuje dopravním prostředkem vlastním nebo jiných organizací na své náklady, je povinna vyžadovat od pracovníků náhradu skutečných dopravních nákladů, a pokud jsou vyšší než jízdné veřejným hromadným dopravním prostředkem, ve výši tohoto jízdného; toto ustanovení se nevztahuje na pracovníky uvedené v § 21 odst. 1 a na výjimky povolené příslušným ústředním orgánem v dohodě s příslušným ministerstvem práce a sociálních věcí a ministerstvem financí.

Č Á S T V I

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 35

Náhrady za dobu přede dnem 1. června 1984 se řídí dosavadními předpisy. Ke skutečnostem rozhodným podle této vyhlášky pro další poskytování náhrad nebo jejich výši se přihlíží, i když nastaly před tímto dnem, s výjimkou § 17 odst. 1 věty za středníkem.

§ 36

(1) Příslušný ústřední orgán v dohodě s příslušným orgánem odborového svazu může v jednotlivých odůvodněných případech k odstranění tvrdostí, k nimž by vůči pracovníku došlo při uplatnění této vyhlášky, výjimečně povolit:

- a) poskytování odlučného a náhrad při denním návratu do obce pobytu na dobu delší než dva roky,
- b) poskytnutí náhrady za použití lůžkového a lehátkového vozu a letadla při cestách k návštěvě rodiny a zpět,
- c) prodloužení lhůty pro zastavení odlučného a náhrad při denním návratu do obce pobytu. Přitom nelze měnit stanovené sazby náhrad a ostatní podmínky.

(2) V jiných případech může povolit výjimku k odstranění tvrdostí na návrh příslušného ústředního orgánu federální ministerstvo práce a sociálních věcí v dohodě s Ústřední radou odborů, a jde-li o ústřední orgán republiky, na jeho návrh příslušné ministerstvo práce a sociálních věcí republiky v dohodě s příslušnou odborovou radou.

§ 37

(1) Zrušují se:

- a) vyhláška Státní komise pro finance, ceny a mzdy č. 96/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů,
- b) vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 91/1982 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Státní komise pro finance, ceny a mzdy č. 96/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů,
- c) směrnice federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. ledna 1972 čj. II/1-126/72-7501 k provedení některých ustanovení vyhlášky č. 96/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů [uveř. pod č. 2/1972 Ú. v. ČSR, č. 1/1972 Ú. v. SSR],
- d) výnos ministerstva stavebnictví č. 8 ze dne 26. října 1967 o náhradách cestovních výdajů pracovníků stavební výroby (reg. v částce 10/1968 Sb.),
- e) výnos ministerstva stavebnictví České socialistické republiky č. 3 ze dne 9. června 1978, kterým se mění a doplňuje výnos ministerstva stavebnictví č. 8 ze dne 26. října 1967 o náhradách cestovních výdajů pracovníků stavební výroby (reg. v částce 24/1978 Sb.),
- f) výnos ministerstva stavebnictví České socialistické republiky č. 2 ze dne 5. června 1980, kterým se doplňuje výnos ministerstva stavebnictví č. 8 ze dne 26. října 1967, o náhradách cestovních výdajů pracovníků stavební výroby, ve znění výnosu č. 3 ze dne 9. června 1978 (reg. v částce 30/1980 Sb.),
- g) výnos ministerstva stavebnictví České socialistické republiky č. 9 ze dne 28. prosince

⁸⁾ Vyhláška předsedy Státní banky Československé a federálního ministerstva financí č. 118/1972 Sb., o pokladních operacích v socialistických organizacích, ve znění vyhlášek č. 10/1978 Sb. a č. 91/1980 Sb.

1981, kterým se mění a doplňuje výnos ministerstva stavebnictví č. 8 ze dne 26. října 1967, o náhradách cestovních výdajů pracovníků stavební výroby, ve znění výnosu č. 3 ze dne 9. června 1978 a výnosu č. 2 ze dne 5. června 1980 [reg. v částce 11/1982 Sb.],

h) výnos ministerstva stavebnictví České socialistické republiky a ministerstva stavebnictví Slovenské socialistické republiky ze dne 30. srpna 1982 čj. 822/OLP-82, kterým se mění výnos ministerstva stavebnictví č. 8 ze dne 26. října 1967 o náhradách cestovních výdajů pracovníků stavební výroby [reg. v částce 3/1983 Sb.],

i) výnos ministerstva stavebnictví Slovenské socialistické republiky č. 29 ze dne 20. září 1978, kterým se mění a doplňuje výnos ministerstva stavebnictví č. 8 z 26. října 1967

o náhradách cestovních výdajů pracovníků stavební výroby,

j) výnos ministerstva stavebnictví Slovenské socialistické republiky č. 17 ze dne 15. května 1980, kterým se doplňuje výnos ministerstva stavebnictví č. 8 ze dne 26. října 1967 o náhradách cestovních výdajů pracovníků stavební výroby.

[2] Nedotčeny však zůstávají předpisy vydané k provedení § 20 vyhlášky č. 96/1967 Sb., ostatní zvláštní předpisy o cestovních náhradách a opatření učiněná k odstranění tvrdostí podle § 30 vyhlášky č. 96/1967 Sb., pokud nejsou v rozporu s § 36 odst. 1 této vyhlášky.

§ 38

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. června 1984.

Ministr:

Ing. M. Boďa v. r.

34

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva vnitra

ze dne 16. února 1984,

kteřou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva vnitra č. 145/1956 Ú. l. (Ú. v.), o provozu na silnicích, ve znění pozdějších předpisů

Federální ministerstvo vnitra stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 16 odst. 1 písm. a) vládního nařízení č. 54/1953 Sb., o provozu na silnicích, ve znění pozdějších předpisů:

Čl. I

Vyhláška ministerstva vnitra č. 145/1956 Ú. l. (Ú. v.), o provozu na silnicích, ve znění pozdějších předpisů, se mění a doplňuje takto:

1. V § 91 odst. 1 se doplňuje písm. d), které zní:

„d) u vozidel, jejichž držitelé jsou organizace zabývající se půjčováním vozidel a která jsou určena k poskytování této služby, červenými písmeny a číslicemi na barvě podkladu stanovené podle písm. a) a b).“

2. § 94 včetně nadpisu zní:

„§ 94

Zvláštní státní poznávací značka

(1) Motorová a jejich přípojná vozidla dosud nepřihlášená do evidence, jichž má být použito ke zkušební nebo jiné jízdě, musí být opatřena zvláštní státní poznávací značkou, kterou vydá na požádání okresní dopravní inspektorát příslušný podle trvalého pobytu (sídla) žadatele nebo podle místa, kde je vozidlo převzato.

(2) Zvláštní státní poznávací značku tvoří jedno písmeno a čtyřmístné nebo pětmístné číslo. Tabulky zvláštních státních poznávacích značek jsou:

- a) pro jednorázové použití tištěné černými písmeny a číslicemi na zeleném podkladu,
- b) trvalé manipulační, se zelenými písmeny a číslicemi na bílém podkladu,
- c) trvalé pro zkušební účely, s písmenem F, v provedení stejném, jako trvalé manipulační.

(3) Tvar, rozměry a provedení tabulky zvláštní státní poznávací značky, jakož i tvar a roz-

měry písmen a číslic stanoví federální ministerstvo vnitra.

(4) Tabulka zvláštní státní poznávací značky se umísťuje vpředu a vzadu, u jednostopých motorových vozidel a u přípojných vozidel jen vzadu. Tabulka zvláštní státní poznávací značky pro jednorázové použití se umísťuje vzadu na zadním čele karoserie nebo na nárazníku a nemusí být na místě osvětleném zařízením pro osvětlení státní poznávací značky.

(5) O přidělení zvláštní státní poznávací značky vydá okresní dopravní inspektorát potvrzení, ve kterém stanoví dobu jeho platnosti a podle potřeby stanoví případné další podmínky provozu vozidla.

(6) Organizacím provádějícím zkušební a jiné jízdy s vozidly dosud nepřihlášenými do evidence může příslušný okresní dopravní inspektorát na požádání přidělit potřebný počet zvláštních státních poznávacích značek. Ke každé značce vydá okresní dopravní inspektorát tiskopis „Záznam jízdy“, ve kterém vyznačí přidělení zvláštní státní poznávací značky. Každou jízdu vozidla se zvláštní státní poznávací značkou potvrdí vedoucí organizace nebo osoba jím zmocněná v záznamu jízdy. Řidič je povinen kontrolujícím orgánům předložit záznam k nahlédnutí.

(7) Pro vozidla, která již mají přidělenou státní poznávací značku, nelze zvláštní státní poznávací značku použít. Toto neplatí pro zkušební jízdy v rámci oprav vozidel.“

Čl. II

Platnost dosavadních zvláštních státních poznávacích značek, v provedení červená písmena a číslice na bílém podkladu a žlutá písmena a číslice na červeném podkladu, končí dnem 31. prosince 1984.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1984.

Ministr:

JUDr. Vajnar CSc. v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ**Federální ministerstvo práce a sociálních věcí**

vydalo podle § 275 odst. 3 zákoníku práce po projednání s federálním ministerstvem financí a Ústřední radou odborů **výnos** ze dne 7. března 1984 čj. F 43—8741—4301—220284 **o zjišťování průměrného výdělku u některých pracovníků v obchodních organizacích.**

Výnos se vztahuje na pracovníky obchodních organizací, pro něž platí obecné předpisy o zjišťování průměrného výdělku s výjimkami uvedenými v tomto výnosu. Výnos nabude účinnosti dne 1. května 1984 a zrušuje se jím výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 27. prosince 1975 čj. V/1—1647/75—9223 o zjišťování průměrného výdělku u některých pracovníků v obchodních organizacích.

Výnos byl rozeslán federálním ústředním orgánům a ústředním orgánům republik a lze do něj nahlédnout na těchto ústředních orgánech a v obchodních organizacích.

Federální úřad pro tisk a informace a federální ministerstvo spojů

vydaly podle zákona č. 180/1980 Sb., o zřízení Federálního úřadu pro tisk a informace, a podle zákona č. 222/1946 Sb., o poště, **směrnici pro objednávání a financování dovozu tisku z nesocialistických států.**

Směrnice nabyla účinnosti dnem 1. ledna 1983, byla uveřejněna v příloze k opatření č. 192 v částce 27 Věstníku federálního ministerstva spojů ze dne 24. listopadu 1983, do něž je možné nahlédnout u každé organizace spojů a na Federálním úřadu pro tisk a informace.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo podle § 239 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací

1. **výnos** ze dne 30. června 1983 čj. 11.311/83-V/3 **o odměňování technickohospodářských pracovníků.** Tento výnos nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1983. Pro pracovníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbyl platnosti výnos ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 14. září 1977 čj. 14.444/77-Va/3 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích přímo řízených ministerstvem kultury České socialistické republiky a řízených nebo spravovaných národními výbory (reg. v částce 26/1977 Sb.). Zrušují se tyto výnosy:
 - a) výnos ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 17. března 1981 čj. 7.386/81-V/3 o odměňování pracovníků Paláce kultury v Praze (reg. v částce 23/1981 Sb.),
 - b) výnos ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 27. dubna 1977 čj. 6.100/77-Va/3 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizaci „Palác kultury“ (reg. v částce 15/1977 Sb.),
 - c) výnos ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 1. dubna 1978 čj. 12.991/78-Va/3, kterým se doplňuje výnos ze dne 27. dubna 1977 čj. 6.100/77-Va/3 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizaci „Sjezdový palác“ (reg. v částce 15/1978 Sb.);
2. **výnos** ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 29. července 1983 čj. 10.580/83-V/3 **o odměňování pracovníků v organizacích řízených ministerstvem kultury České socialistické republiky a v organizacích spravovaných národními výbory s výzkumnou, vývojovou, odbornou a metodickou činností.** Tento výnos nabyl účinnosti dnem 1. října 1983. Pro pracovníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbyl platnosti:
 - a) výnos ministerstva kultury a informací ze dne 15. prosince 1967 čj. 15 040/67-V/2 o úpravě platových poměrů pracovníků některých kulturních a osvětových organizací (reg. v částce 7/1968 Sb.), kterým se uplatňuje platový řád pro pracovníky centrálně řízených organizací výzkumné a vývojové základny a organizací technického a technicko-ekonomického charakteru vydaného výnosem Státní komise pro techniku ze dne 10. července 1967 čj. 24 083/5160/1967 (reg. v částce 38/1967 Sb.), ve znění výnosu federálního

- výboru pro technický a investiční rozvoj ze dne 3. července 1969 čj. 67 002/111/1969 (reg. v částce 10/1970 Sb.), výnosu ministerstva výstavby a techniky České socialistické republiky ze dne 8. července 1969 čj. 11675/32/1969 (reg. v částce 34/1969 Sb.), výnosu federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj ze dne 16. srpna 1974 č. 1 (reg. v částce 14/1974 Sb.) a výnosu federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj ze dne 15. října 1975 čj. 23 942/41 (reg. v částce 36/1965 Sb.),
- b) výnos ministerstva školství a kultury ze dne 22. července 1965 čj. 33 000/65-E I o úpravě nástupních platů absolventů vysokých, středních odborných, odborných a středních všeobecně vzdělávacích škol po vstupu do pracovního poměru v oboru působnosti ministerstva školství a kultury (reg. v částce 31/1966 Sb.),
- c) výnos ministerstva kultury a informací ze dne 24. října 1968 čj. 14 999/68-V/2 o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků některých kulturních organizací (reg. v částce 43/1968 Sb.), ve znění výnosu ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 3. prosince 1973 čj. 17 177/73-V/2 (reg. v částce 1/1974 Sb.),
- d) opatření ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 31. července 1969 čj. 10 663/69-V/2 o provedení platové úpravy v kulturních a osvětových organizacích s vědeckou činností a kulturních a osvětových organizací technickoekonomického charakteru;
3. **výnos ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 28. června 1983 čj. 9.124/83-V/3 o výjimkách při uplatňování mzdových forem u obchodně provozních pracovníků.** Tento výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1984. Zrušují se „Závazné pokyny ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 2. srpna 1977 čj. 11.012/77-Va/3 k zajištění jednotného postupu organizací obchodu a veřejného stravování v oboru působnosti ministerstva kultury ČSR při aplikaci mzdových forem v souvislosti se zavedením racionalizace práce a mzdových soustav“;
4. **směrnice ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 8. července 1983 čj. 6.761/83-V/3 o uplatnění mzdových forem v příspěvkových, rozpočtových, společenských a obdobných organizacích v resortu ministerstva kultury ČSR.** Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. října 1983. Zrušují se:
- a) směrnice ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 10. června 1976 čj. 10.777/76-Va/4 pro poskytování odměn pracovníkům příspěvkových, rozpočtových, společenských a obdobných organizací v oboru působnosti ministerstva kultury ČSR a organizací spravovaných národními výbory,
- b) výnos ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 13. září 1972 čj. 13.666/72-V/2 o odměňování podílovou mzdou (reg. v částce 26/1972 Sb.),
- c) rozhodnutí ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 14. září 1972 čj. 12.616/81-V/3 o uplatňování směrnice ministerstva kultury České socialistické republiky čj. 10.777/Va/4.
- Do shora uvedených předpisů lze nahlédnout na ministerstvu kultury ČSR a na odborech kultury krajských národních výborů a NV hl. m. Prahy;
5. **pokyny ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 28. června 1983 čj. 9.212/83-V/3 pro jednotné uplatňování mzdových forem u obchodně provozních pracovníků v přímo řízených organizacích ministerstvem kultury České socialistické republiky.** Pokyny nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1984 a lze do nich nahlédnout na ministerstvu kultury ČSR.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků zdravotnictví **výnos** ze dne 7. listopadu 1983 čj. EP-600-28. 10. 1983, **jímž se mění a doplňuje výnos** ze dne 29. srpna 1980 čj. EP-600-24. 7. 1980 **o odměňování zdravotnických pracovníků** (reg. v částce 3/1981 Sb.), v platném znění.

Výnos nabyt účinnosti dnem 1. prosince 1983.

Do uvedeného výnosu lze nahlédnout ve všech ústavech národního zdraví, v odborech zdravotnictví všech KNV (NV hl. m. Prahy) v České socialistické republice a na ministerstvu zdravotnictví ČSR.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

vydalo po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov umenia, kultúry a spoločenských organizácií podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev a podľa § 95 Zákonníka práce úpravu z 1. septembra 1983 č. MK—5611/1983—13/PaM o odmeňovaní technicko-hospodárskych pracovníkov. Úprava sa vzťahuje na technicko-hospodárskych pracovníkov organizácií v pôsobnosti Ministerstva kultúry Slovenskej socialistickej republiky a kultúrnych i kultúrno-výchovných organizácií a zariadení riadených národnými výbormi v Slovenskej socialistickej republike.

Úprava nadobúda účinnosť 1. januárom 1984; zrušuje sa ňou úprava Ministerstva kultúry Slovenskej socialistickej republiky z 15. novembra 1977 č. MK—8400/1977—ek./PaM o odmeňovaní technicko-hospodárskych pracovníkov v organizáciách ústredne riadených Ministerstvom kultúry SSR a riadených národnými výbormi v Slovenskej socialistickej republike, registrovaná v čiastke 14/1978 Zb.

Do úpravy možno nazrieť na Ministerstve kultúry Slovenskej socialistickej republiky a na odboroch kultúry krajských národných výborov a okresných národných výborov v Slovenskej socialistickej republike, Národného výboru hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy a Národného výboru mesta Košíc.

Ústrední ředitel Československého filmu

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací výnos ze dne 1. září 1983 č. 53 o odměňování dělníků v organizacích Československého filmu.

Výnos nabył účinností dnem 1. října 1983 a ruší se jím výnos ústředního ředitele Československého filmu ze dne 31. května 1976 č. 38 o odměňování dělníků v organizacích Československého filmu na území České socialistické republiky (reg. v částce 33/1976 Sb.).

Do výnosu lze nahlédnout na Ústředním ředitelství Československého filmu a ve všech organizacích Československého filmu.

Ústřední ředitel Československého filmu

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací výnos ze dne 1. září 1983 č. 54, kterým se mění a doplňuje výnos ústředního ředitele Československého filmu z 31. května 1976 č. 37 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích Československého filmu na území České socialistické republiky (reg. v částce 33/1976 Sb.).

Výnos nabył účinností dnem 1. října 1983 a ruší se jím výnos ústředního ředitele Československého filmu ze dne 22. srpna 1977 č. 42 (reg. v částce 29/1977 Sb.) a výnos ústředního ředitele Československého filmu ze dne 1. prosince 1981 č. 49 (reg. v částce 8/1982 Sb.), kterými se měnil a doplňoval výnos ústředního ředitele Československého filmu ze dne 31. května 1976 č. 37 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích Československého filmu na území České socialistické republiky.

Do výnosu lze nahlédnout na Ústředním ředitelství Československého filmu a ve všech organizacích Československého filmu.

Úřad pro normalizaci a měření

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos č. 903/1983 ze dne 3. 11. 1983 čj. 784/83/411/Je o odměňování technickohospodářských pracovníků Vydavatelství Úřadu pro normalizaci a měření.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1984 a byl zaslán organizaci, pro kterou je určen. Do výnosu lze nahlédnout v ekonomickém odboru Úřadu pro normalizaci a měření.

Český báňský úřad

vydal podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 73/1982 Sb., v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků hornictví a energetiky **výnos č. 35/1983 ze dne 26. 10. 1983 čj. 2830 s/1983, kterým se stanoví resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.**

Tímto výnosem se zrušuje výnos Českého báňského úřadu ze dne 20. září 1978 čj. 1500 s/1978, kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.

Výnos nabyt účinnosti dnem 26. 10. 1983.

Český báňský úřad

vydal podle § 57 odst. 1 písm. b) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), **výnos ze dne 5. srpna 1983 č. 14 [čj. 4399/1983] o zajištění bezpečnosti práce a provozu při zřizování důlních skladů výbušnin pod povrchem a skladů výbušnin v povrchových ložiscích a skrývkách.**

Výnos je k nahlédnutí u Českého báňského úřadu v Praze a u všech obvodních báňských úřadů ČSR.

Svaz pro spolupráci s armádou
vydal

1. na základě doporučení vlád ČSSR, ČSR a SSR a po projednání s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **zásady ústředního výboru Svazu pro spolupráci s armádou ze dne 30. května 1983, čj. 9933/I/83 pro uzavírání dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr,**
2. podle § 239 zákoníku práce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **směrnice ústředního výboru Svazu pro spolupráci s armádou ze dne 30. května 1983, čj. 9933/II/83 o odměňování činností a prací prováděných na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.**

Uvedené zásady a směrnice upravují jednotný postup při uzavírání dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr a při odměňování sjednaných činností a prací v organizačních složkách, základních organizacích, podnicích a hospodářských zařízeních Svazu pro spolupráci s armádou.

Zásady a směrnice nabyly účinnosti dnem 1. října 1983.

Zásady a směrnice byly zaslány všem organizačním složkám, základním organizacím, podnikům a hospodářským zařízením Svazu pro spolupráci s armádou.

Severočeský krajský národní výbor

schválil podle § 27 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb. dne 21. prosince 1983 **územní plán sídelního útvaru Jablonec nad Nisou.**

Severomoravský krajský národní výbor v Ostravě

stanovil na svém 9. plenárním zasedání dne 21. dubna 1983 podle § 46 odst. 1 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **ochranná pásma přírodních minerálních vod stolních zřídelného místa Horní Moštěnice.**

Rozhodnutí o stanovení ochranných pásem je uloženo na Českém geologickém úřadě, Českém báňském úřadě, Českém úřadě geodetickém a kartografickém, Severomoravském krajském národním výboru Ostrava, Okresním národním výboru Přerov, Krajské hygienické stanici Ostrava, Okresní hygienické stanici Přerov, MěNV Tovačov, MěNV Přerov a na ministerstvu zdravotnictví České socialistické republiky — Českém inspektorátu lázní a zřidel. U těchto orgánů lze do rozhodnutí nahlédnout.